

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการพัฒนาองค์ความรู้ชาวแม่ฮ่องสอน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นการแก้ปัญหาคความยากจน

โดย ศูนย์อำนวยการปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะปัญหาคความยากจนจังหวัดแม่ฮ่องสอน

และ

นายสุพจน์ เลาว์ณศิริ

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

สัญญาเลขที่ RDG 4840025

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการพัฒนาองค์ความรู้ชาวแม่ฮ่องสอน
เพื่อสร้างความเชื่อมั่นการแก้ปัญหาความยากจน

โดย ศูนย์อำนวยการปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะปัญหาความยากจนจังหวัดแม่ฮ่องสอน
และ

นายสุพจน์ เลาว์ณย์ศิริ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

สารบัญ

	หน้า
● บทคัดย่อ	1
● บทนำ	3
● โครงสร้างปัญหาความยากจนจังหวัดแม่ฮ่องสอน กรณีจังหวัดแม่ฮ่องสอน	5
● รายงานสรุปการดำเนินการโครงการพัฒนาองค์ความรู้ชาวแม่ฮ่องสอน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาความยากจน	9
● การสร้างความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาความยากจน	11
● ระบบประมวลผลข้อมูลครัวเรือนเพื่อแก้ปัญหาความยากจน	44
● ต้นแบบการแก้ปัญหาที่ดินทำกินควบคู่กับการยุติการบุกรุกป่า กรณีตัวอย่าง ตำบลแม่อุคอ อำเภอขุนยวม	52
● การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ และศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ณ บ้านทุ่งสารภี อำเภอแม่ลาน้อย	63

ชื่อโครงการ : การพัฒนาองค์ความรู้ชาวแม่ฮ่องสอน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาความยากจน

รหัสโครงการ : RDG 4840025

ระยะเวลา : 1 พฤษภาคม 2548 - 30 ตุลาคม 2548

บทคัดย่อ

รายงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาองค์ความรู้ชาวแม่ฮ่องสอน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาความยากจน เป็นโครงการที่เสนอขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย โดยศูนย์อำนวยการปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนจังหวัดแม่ฮ่องสอน และนายสุพจน์ เลาวัฒนศิริ ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีแนวคิดที่ว่า ปัญหาความยากจนทั้งหลาย ล้วนมีสาเหตุจากตัวบุคคลนั้น ๆ เริ่มตั้งแต่การอบรมบ่มเพาะ ทักษะคติ วิธีการดำรงชีวิต และอิทธิพลของสังคมหลาย ๆ ประการ ดังนั้นการแก้ปัญหาความยากจน จึงต้องเริ่มต้นที่บุคคลให้เข้าใจถึงสาเหตุความยากจน แนวทางแก้ปัญหาที่ถูกต้อง และการปฏิบัติตนเพื่อต่อสู้ความยากจน เท่านั้น

การดำเนินการโครงการได้แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ได้แก่ การศึกษาโครงสร้างปัญหาความยากจน กรณีจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งมีความจำเป็น เนื่องจากโครงสร้างปัญหาความยากจนในแต่ละท้องที่ แตกต่างกันไปตามสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ เพื่อวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง สภาพข้อเท็จจริงในวิถีการผลิต และวิถีชีวิต ของชาวแม่ฮ่องสอน

ส่วนที่ 2 ได้แก่ การสำรวจข้อมูลบุคคลรายคน รายครัวเรือน ทุกครัวเรือนในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งมีความจำเป็นเนื่องจากการรับลงทะเบียนปัญหาความยากจนนั้น เป็นเรื่องที่ชาวแม่ฮ่องสอนมาบอกราชการว่า เขายากจนเดือดร้อน จึงควรที่ราชการต้องออกไปดูถึงบ้านว่าเขาเดือดร้อนอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลในการช่วยเหลือตามภาระหน้าที่ และข้อมูลทั้งหลายถูกนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประโยชน์ในเชิงนโยบายของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ต่อไป

ส่วนที่ 3 ได้แก่ การน้อมนำแนวทางพระราชทานเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมาสู่พี่น้องประชาชนชาวแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล โดยการจัดตั้งต้นแบบกลุ่มอาชีพและการสร้างศูนย์เรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง และนอกจากนี้ ปัญหาที่ทำกินเป็นปัญหาลำดับแรกของจังหวัดแม่ฮ่องสอน และเป็นเหตุปัจจัยซึ่งกันและกันของปัญหาการบุกรุกทำลายป่าด้วย ซึ่งราชการมีหน้าที่แก้ปัญหาที่ดินทำกิน และในขณะเดียวกันต้องยุติปัญหาการบุกรุกทำลายป่าด้วย จึงได้ศึกษากรณีการแก้ปัญหาที่ดินทำกินในลักษณะ “คนอยู่ ป่ายัง” ด้วย

ผลการดำเนินงานในส่วนที่ 1 เป็นเพียงข้อเท็จจริง ที่อาศัยการสังเกต พูดคุย สอบถาม และเรียบเรียงเป็นลายลักษณ์อักษร นำมาจัดระบบเพื่อจำลองโครงสร้างปัญหาความยากจนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ดังปรากฏในเนื้อหาต่อไป

ผลการดำเนินงานในส่วนที่ 2 เป็นการปฏิบัติงานภาคสนาม เพื่อให้ราชการมีข้อมูลบุคคลที่ครบถ้วน ซึ่งได้ดำเนินการสำรวจครัวเรือน จำนวน 79,655 ครัวเรือน ทั่วทั้งจังหวัดแล้ว

ผลการดำเนินงานในส่วนที่ 3 เป็นเรื่องการศึกษาเฉพาะกรณี เพื่อเป็นต้นแบบในการแก้ปัญหาซึ่งเกิดจากการที่ประชาชนและราชการยอมรับซึ่งกันและกัน สามารถพิสูจน์ได้ในพื้นที่ว่า สามารถปฏิบัติและแก้ปัญหาได้จริง

สำหรับปัญหาอุปสรรค มีเพียงข้อจำกัดเรื่องการสำรวจครัวเรือน ซึ่งเป็นไปด้วยความล่าช้า เนื่องจากห้วงเวลาสำรวจอยู่ในช่วงฤดูฝน และภูมิประเทศที่ยากลำบากในการเดินทางของชุดสำรวจ แต่ก็สำเร็จลุล่วงแม้จะล่าช้าไปบ้างก็ตาม

บทนำ

ความเป็นมา

ตามที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการแก้ปัญหาความยากจน เป็นวาระเร่งด่วนที่จะแก้ปัญหาความยากจนให้ประชาชนไทยหลุดพ้นภายในระยะเวลา 6 ปี (พ.ศ. 2546 - 2551) และให้ทุกอำเภอ จังหวัด ดำเนินการรับลงทะเบียนปัญหาความยากจนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 1 เดือน และดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นการรับรองความถูกต้องให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 1 เดือน โดยกำหนดหัวข้อปัญหาความยากจนไว้

หัวข้อพร้อมแบบฟอร์มการรับลงทะเบียน ดังนี้

- สย. 1 ปัญหาด้านที่ทำกิน
- สย. 2 ปัญหาคนเร่ร่อน
- สย. 3 ปัญหาการประกอบอาชีพผิดกฎหมาย
- สย. 4 ปัญหานักเรียน นักศึกษา ต้องการงานทำ
- สย. 5 ปัญหาการถูกหลอกลวง
- สย. 6 ปัญหาหนี้สินภาคประชาชน
- สย. 7 ปัญหาคนจนไม่มีที่อยู่อาศัย

จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีผลการรับลงทะเบียนปัญหาความยากจน ดังนี้

ผลการจดทะเบียนแก้ปัญหาสังคมและความยากจน

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ยอดผู้ลงทะเบียนทั้งสิ้น 56,204 คน 102,216 ปัญหา

อำเภอ	จำนวนผู้ลงทะเบียน			จำนวนผู้ลงทะเบียนแยกประเภทปัญหา								ปัญหาอื่น ๆ
	ชาย	หญิง	รวม	ที่ดินทำกิน	คนเร่ร่อน	ประกอบอาชีพผิดกฎหมาย	น.ร./น.ส. ที่ต้องการทำงาน	ถูกหลอกลวง	หนี้สินภาคประชาชน	คนจนไม่มีที่อยู่อาศัย	ยอดรวมทั้งสิ้น	
1. เมือง	5,559	4,156	9,715	5,631	1	-	411	20	5,292	4,182	15,537	1,570
2. แม่สะเรียง	6,532	4,350	10,882	7,959	1	-	407	91	6,476	2,168	17,102	5,593
3. ขุนยวม	6,100	6,020	12,120	4,330	6	2	292	19	3,617	2,506	10,772	1,346
4. ปาย	4,081	2,328	6,409	4,833	-	-	37	6	2,500	3,238	10,614	222
5. แม่ลาน้อย	4,785	2,816	7,601	5,901	1	-	333	5	5,219	364	11,823	3,849
6. สบเมย	4,734	1,778	6,512	5,846	-	1	197	186	4,115	5,638	15,983	431
7. ปางมะผ้า	1,915	1,052	2,967	2,771	-	-	42	7	2,330	515	5,665	357
รวม	33,706	22,500	56,206	37,271	9	3	1,719	334	29,549	18,611	87,496	13,368

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผู้มาลงทะเบียนได้แจ้งรายละเอียดข้อมูลปัญหาความยากจน ตามแบบลงทะเบียน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ในปัญหาความยากจนที่มีผู้มาลงทะเบียนจำนวนมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ ปัญหาที่ดินทำกิน ปัญหาหนี้สินภาคประชาชน และปัญหาคนจนไม่มีที่อยู่อาศัย ไว้ดังนี้

- ปัญหาที่ดินทำกิน ปัญหาที่อยู่อาศัย จำแนกจำนวนตามลักษณะของปัญหาได้ดังนี้

ลำดับ	ลักษณะปัญหา	ราย
1	ผู้ไม่มีที่ดินทำกิน	6,343
2	ผู้มีที่ดินแต่ไม่เพียงพอทำกิน	3,814
3	ผู้มีที่ทำกินอยู่ในที่ดินของรัฐ(เช่นป่าสงวนฯ)	27,478
4	ผู้ไม่มีที่อยู่อาศัย	18,677
รวม		56,312

- ปัญหาหนี้สินภาคประชาชน จำแนกจำนวนตามลักษณะของปัญหาได้ดังนี้

ลำดับ	ลักษณะปัญหา	ราย
1	หนี้ในระบบ	25,630
2	หนี้นอกระบบ	4,709
รวม		30,339

จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และศักยภาพ
ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

และ

โครงสร้างปัญหาความยากจน
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

โครงสร้างปัญหาความยากจน

กรณี จังหวัดฮ่องสอน

ปัญหาความยากจน 2 ลำดับแรกของจังหวัดแม่ฮ่องสอน คือ ปัญหาที่ดินทำกิน ที่อยู่อาศัย และปัญหาหนี้สินภาคประชาชน ปัญหาทั้งสองนี้เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันล้วนแยกไม่ออก แต่เป็นปัญหาที่ประชาชนแก้ไขด้วยตนเองได้ง่ายที่สุด เพราะจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีต้นทุนทางสังคมที่มีค่าคงเหลือไว้อยู่ นั่นคือ

1. ปัจจัยทางธรรมชาติ อันได้แก่ ดิน น้ำ ป่า ที่อุดมสมบูรณ์
2. ปัจจัยทางสังคม อันได้แก่ วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต ที่เอื้ออำนวย

ต้นทุนทางสังคมดังกล่าวล้วนอยู่รอบตัวคนแม่ฮ่องสอน แต่ถูกกลืนหายไปไม่นำมาปฏิบัติในวิถีการผลิตและวิถีชีวิต ดังนี้

วิธีการผลิต

ทัศนคติเกี่ยวกับการผลิต

เกษตรกรรม เป็นอาชีพหลักของคนแม่ฮ่องสอน แต่มีทัศนคติเกี่ยวกับการผลิตที่ไม่ถูกต้อง เช่น

1. การเพิ่มผลผลิต ต้องเพิ่ม(ขยาย) พื้นที่ปลูก ทำให้เกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า ควรหันมาผลิตแบบประณีต พื้นที่ปลูกเท่าเดิมแต่ให้ผลผลิตสูงขึ้น

ข้าว เป็นตัวอย่างที่ชัดเจน โดยเฉพาะแปลงปลูกข้าวไร่ ที่อาศัย การแผ้วถางตามพื้นที่ลาดชัน มีแนวโน้มที่จะขยายแปลงปลูกเพิ่มมากขึ้น แต่ละเลยเรื่องการอนุรักษ์ดินและน้ำในแปลงปลูก ทำให้มีผลผลิตลดลง ข้าวไม่พอกิน จึงเป็นปัญหาที่ตามมา

2. การปลูกพืชเชิงเดี่ยวมาก ๆ ทำให้ตกเป็นเบี้ยล่างของตลาด ซึ่งพ่อค้าสามารถตั้งราคารับซื้อได้ตามใจชอบ

พืชเชิงเดี่ยว ที่ทำให้ผู้ปลูกรวยหรือจนอย่างไม่รู้ตัวเพียง 1 ตัวอย่าง ได้แก่

กะหล่ำปลี ซึ่งปลูกได้ตลอดทั้งปี ราคาสูงสุดอยู่ที่กิโลกรัมละประมาณ 10-12

บาท ต่ำสุดอยู่ที่ราคากิโลกรัมละประมาณ 2-3 บาท ในขณะที่ต้นทุนการผลิต (เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย ยา แรงงาน) อยู่ที่กิโลกรัมละ 5-6 บาท ห้วงเวลาที่ราคาสูงสุดยืนตัวประมาณ 1 เดือน ราคาปานกลาง (5-6) บาท ยืนตัวประมาณ 5 เดือน และราคาต่ำสุดยืนตัวประมาณ 6 เดือน แต่คาดการณ์ไม่ได้ว่า เดือนไหนราคาจะสูงหรือต่ำ ด้วยเหตุปัจจัยภายนอก เช่น ภูมิภาคอื่นมีเหตุน้ำท่วมหรือไม่ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกกะหล่ำปลีที่มากที่สุดใน 5 อำเภอ ได้แก่

อำเภอแม่สะเรียง ได้แก่ ตำบลแม่หะ ตำบลป่าแป๋

อำเภอสบเมย ได้แก่ ตำบลกองก่อ ตำบลป่าโป่ง

อำเภอแม่ลาน้อย ได้แก่ ตำบลห้วยห้อม

อำเภอขุนยวม ได้แก่ ตำบลแม่อุคอ

อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ได้แก่ ตำบลห้วยโป่ง ตำบลหมอกจำแป่

เกษตรกรผู้ปลูกกะหล่ำปลีทั้งหมดล้วนเป็นผู้มาลงทะเบียนปัญหาหนี้สิน ภาคประชาชน

3. การปลูกพืชเป็นแพ้นมุ้งจะปลูกจำนวนมาก ๆ ด้วยคิดว่าจะขายได้มาก เอรารับเป็น ตัวตั้ง จึงต้องลงทุนสูง

กระเทียม เป็นพืชแพ้นราคาตลาดในปีการผลิต 2547 และ 2548 กระเทียมสดกิโลกรัม ประมาณ 3-5 บาท เท่ากับต้นทุนการผลิต รัฐบาลต้องแทรกแซงตลาดกระเทียม 2 ปี ติดต่อกัน

ลำไย ลิ้นจี่ มะขามหวาน เป็นพืชแพ้นอีกชนิดที่คนแม่ฮ่องสอนนิยมปลูกตามกัน เมื่อ ประมาณ 15 ปีที่ผ่านมา ลำไยกิโลกรัมละ 25 บาท ลิ้นจี่กิโลกรัมละ 50 บาท มะขามหวานกิโลกรัมละ 100 บาท แต่ปัจจุบันลำไยกิโลกรัมละ 10 บาท (พ.ศ.2548 รัฐบาลต้องแทรกแซงตลาดลำไย) ลิ้นจี่กิโลกรัม ละ 20 บาท มะขามหวานกิโลกรัมละ 25 บาท เป็นต้น พืชเหล่านี้ภูมิภาคอื่นปลูกมากอยู่แล้ว แม่ฮ่องสอน จึงเสียเปรียบเรื่องค่าโสหุ้ยการขนส่ง เหตุใดจึงไม่ปลูกไม้ผลหลายชนิด ๆ ละ 2-3 ต้น ให้ได้กินทั้งสามฤดู เหลือจึงขาย

วิธีการผลิต

วิธีการผลิตที่ไม่ถูกต้อง เป็นการเพิ่มต้นทุนบั่นทอนสุขภาพและทำลายสิ่งแวดล้อม ได้แก่

1. ใช้ยาฆ่าหญ้าหรือเผา แทนการถากถาง
2. ใช้รถไถ แทนควาย
3. ใช้ปุ๋ยเคมี แทนปุ๋ยอินทรีย์
4. ใช้ยาฆ่าแมลง แทนสมุนไพรหรือการสร้างสมดุลย์ทางธรรมชาติ
5. ใช้วิธีการดั้งเดิม ที่ไม่อนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ไม่ปลูกพืชตามแนว Contour ไม่ปลูกหญ้า

แผ่กันดินพังทลาย เป็นต้น

ทัศนคติและวิธีการผลิตข้างต้น จึงเป็นเหตุให้เกษตรกรแม่ฮ่องสอนมาลงทะเบียนปัญหา หนี้สินภาคประชาชนประมาณ 2 ใน 3 ของผู้ลงทะเบียนปัญหานี้

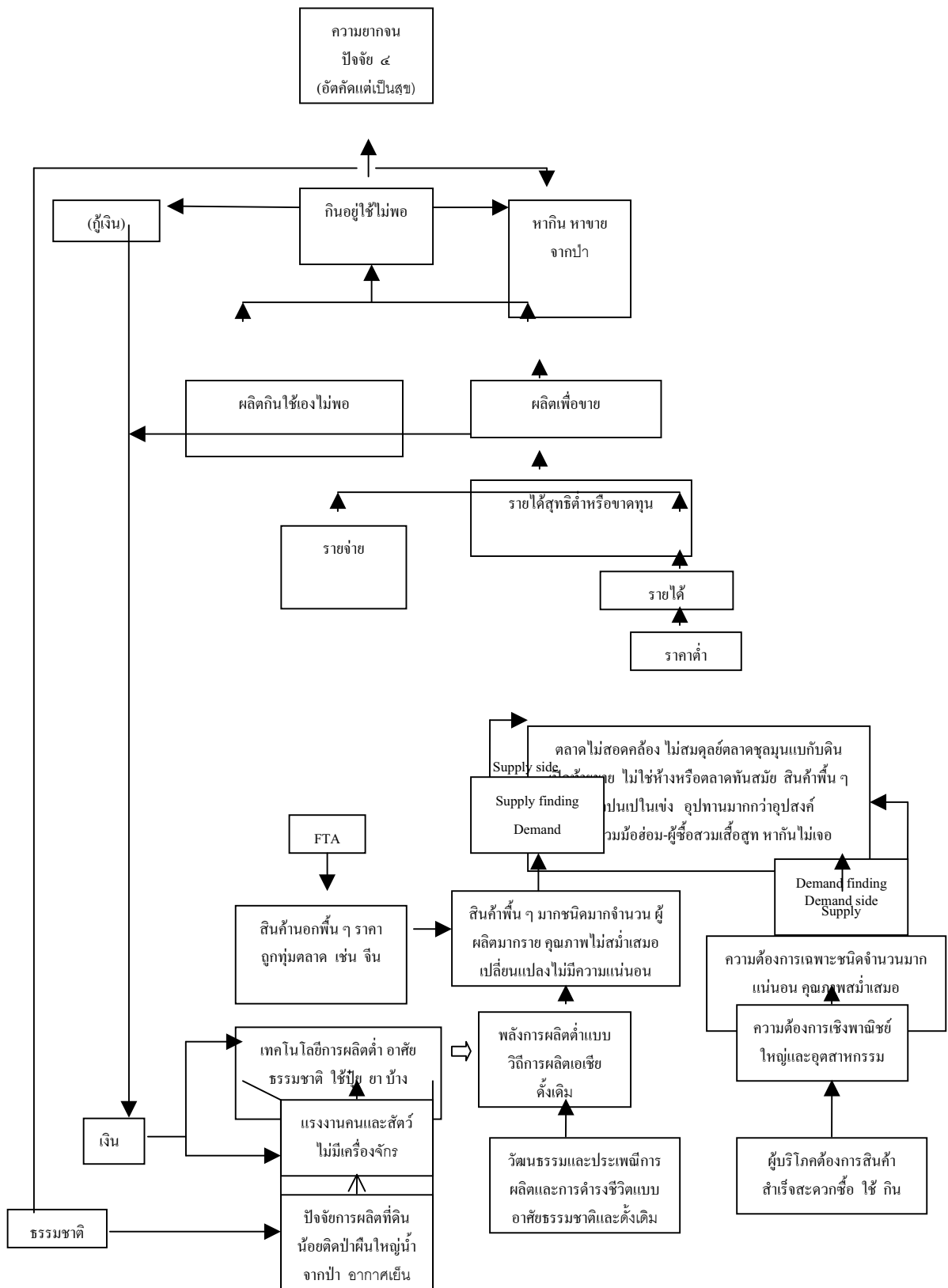
วิถีทางสังคม

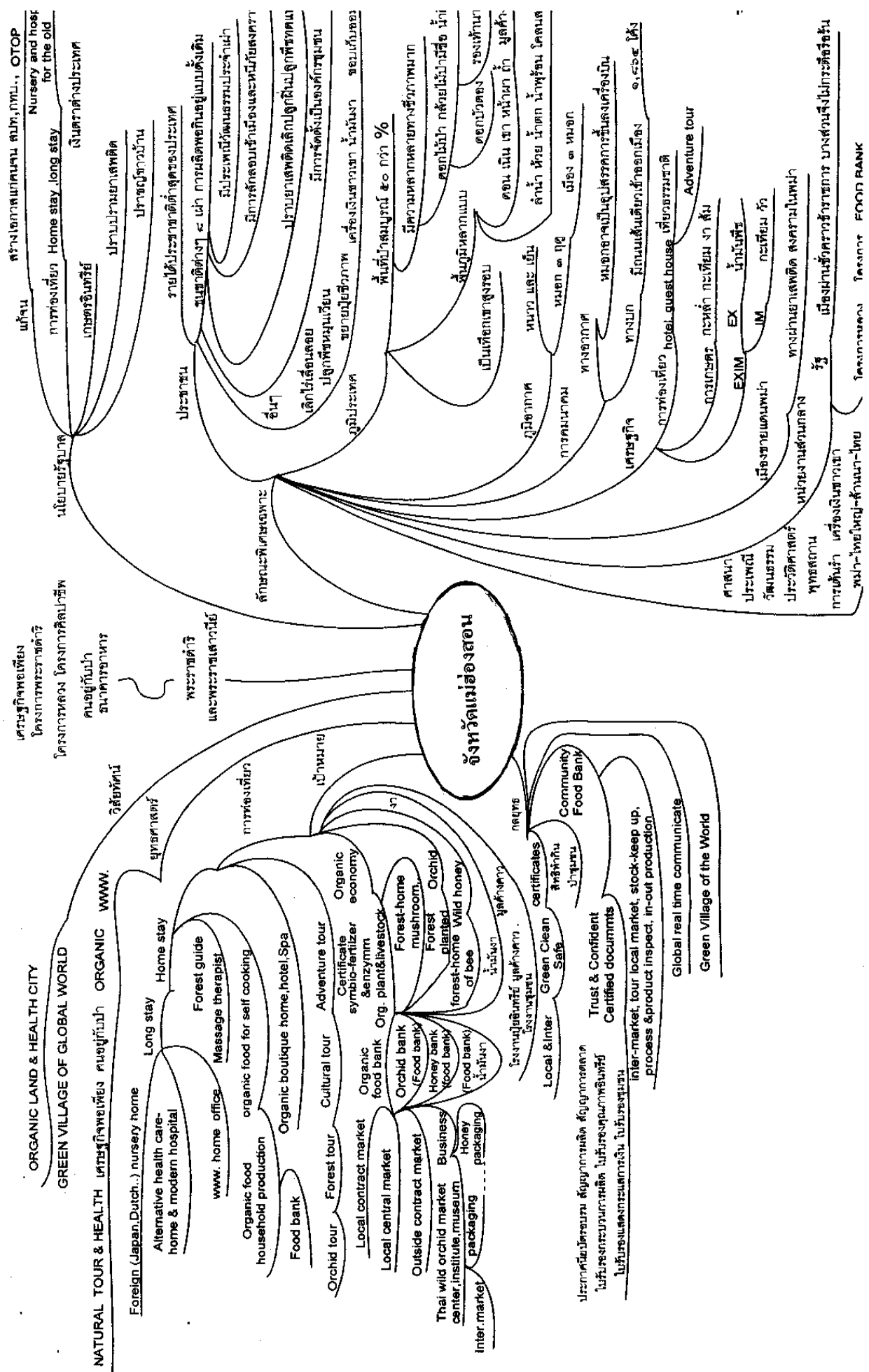
คนแม่ฮ่องสอนรุ่นปู่ ย่า ตา ยาย ไม่มีเงิน แต่ไม่มีหนี้และอยู่สุขสบาย เพราะคนแม่ฮ่องสอน รุ่นก่อนมีวิถีชีวิตที่แตกต่างระหว่างอดีตตรงข้ามปัจจุบัน คือ

อดีต	ปัจจุบัน
- ปลูกพืชผักสวนครัว	- ซื้อผักสวนครัวหลายชนิด
- นุ่งห่มแต่พอดี	- นุ่งห่มตามแฟชั่นราคาแพง
- ไม่กินทิ้งขว้าง	- นั่งร้านอาหารกินเหลือทิ้งขว้าง
- ไม่ทิ้งขว้างสิ่งของแต่พยายามดัดแปลงใช้ประโยชน์	- ขยะเกลื่อนบ้านเพราะทิ้งขว้างสิ่งของ
- ทำงานหนัก พึ่งตนเอง	- ละทิ้งอาชีพเกษตร
- อดทนความลำบาก ไม่กู้หนี้ยืมสิน	- ต้องการสบาย ยอมกู้หนี้ยืมสิน
- ไม่พึ่งพาเทคโนโลยีที่ไม่จำเป็น	- พึ่งพาเทคโนโลยีเพื่อความสบาย
	อย่างไม่จำเป็น
- ยึดมั่นในคำสอนศาสนาไม่มัวเมาบายมุข	- มัวเมาบายมุขทุกประเภท

คนแม่ฮ่องสอนนอกภาคเกษตรกรรมมาลงทะเบียนปัญหานี้สินภาคประชาชน 1 ใน 3 ของผู้ลงทะเบียนปัญหานี้

แบบจำลองโครงสร้างปัญหาความยากจนกรณีจังหวัดแม่ฮ่องสอน

รายงานสรุป

การดำเนินโครงการพัฒนาองค์ความรู้ชาวแม่ฮ่องสอน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาความยากจน

ตามสัญญาที่ RDG 4840025 จังหวัดแม่ฮ่องสอนได้รับอนุมัติงบประมาณจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ให้ดำเนินโครงการพัฒนาองค์ความรู้ชาวแม่ฮ่องสอน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาความยากจน

จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ดำเนินการโครงการดังกล่าวสรุปได้ดังนี้

ลำดับ	กิจกรรม	การดำเนินการ	งบประมาณ
1	การสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการดำรงชีวิต <u>เหตุผลความจำเป็น</u> จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีทุนทางสังคมและทุนทางธรรมชาติอยู่มากเพียงแต่สร้างความตระหนักในคุณค่าและให้คนแม่ฮ่องสอนมีวิถีชีวิตที่เหมาะสม จะสามารถแก้ปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืนได้	รณรงค์สร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการดำรงชีวิตและแนวทางพระราชทานเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง โดย 1. สื่อประชาสัมพันธ์ ประเภtp้าย 2. ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ออกเยี่ยมเยียนราษฎร 3. ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ดำเนินรายการออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เพื่อเผยแพร่นโยบายการแก้ปัญหาความยากจน และเชิญชวนชาวแม่ฮ่องสอน ร่วมปฏิบัติตนเพื่อต่อสู้ความยากจน จำนวน 8 ตอน 4. นายอำเภอทุกอำเภอ จัดชุดปฏิบัติการเยี่ยมเยียนสร้างจิตสำนึกและค่านิยม “การวางแผนการเงิน”	
2	การ RE X-RAY ปัญหาความยากจนและความเดือดร้อนในพื้นที่ <u>เหตุผลความจำเป็น</u> การลงทะเบียนปัญหาความยากจน สมควรที่รัฐต้องเข้าไปเยี่ยมเยียนยังครัวเรือนเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง	ทุกอำเภอจัดชุดปฏิบัติการสำรวจข้อมูลรายครัวเรือนทุกครัวเรือน ไม่ว่าจะมาลงทะเบียนปัญหาความยากจนหรือไม่ โดยการสำรวจตามแบบฟอร์มและถ่ายรูปครัวเรือน สมาชิกครัวเรือนทุกรุ่นประกอบ นำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในเชิงนโยบายและการปฏิบัติ จำนวนทั้งสิ้น 79,655 ครัวเรือน	

ลำดับ	กิจกรรม	การดำเนินการ	งบประมาณ
3	สนับสนุนกิจกรรมนำร่องด้านการส่งเสริมกลุ่มอาชีพหรือการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน <u>เหตุผลความจำเป็น</u> 3.1 เศรษฐกิจพอเพียงเป็นทางแก้จน สมควรมีกกลุ่มอาชีพและศูนย์เรียนรู้เพื่อเป็นต้นแบบและขยายผล 3.2 ปัญหาที่ดินทำกินกับปัญหาการบุกรุกแผ้วถางป่า เป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขโดยภาครัฐและประชาชน	พิจารณาสนับสนุนการส่งเสริมกลุ่มอาชีพตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้ 1. สนับสนุนกลุ่มอาชีพโดยการสร้างศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง โดยความร่วมมือระหว่างอำเภอแม่ลาน้อยและเทศบาลตำบลแม่ลาน้อย สมาชิก 23 ราย 2. สนับสนุนกิจกรรมต้นแบบในการแก้ไขปัญหาความยากจนด้านที่ทำกิน และปัญหาการบุกรุกทำลายป่าในลักษณะ “คนอยู่ ป่ายัง” อันเป็นการแก้ปัญหาทั้งสองอย่างยั่งยืน และมีผลสรุปเป็นรูปธรรมว่าสามารถปฏิบัติเป็นไปได้อันได้ ณ ตำบลแม่ฮ่อ อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน	
4	การอำนวยความสะดวกเพื่อหนุนเสริมการทำงานของเครือข่ายภาคประชาชนในแต่ละระดับ	จัดประชุม ประสานงานเพื่อให้เกิดการบูรณาการภาครัฐ ภาคประชาชน วิชาการในการจัดทำแผนแก้ไขปัญหาความยากจนของจังหวัด ณ โรงพยาบาลศรีสังวาลย์ จังหวัดแม่ฮ่องสอน	

ถอดเทปการออกอากาศธรรมะสร้างจิตสำนึกของผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 8 ตอน

รายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่าฯ สปอตรายการผู้ว่าฯ (ตอนที่ 1) เพลงเข้รายการ คุณสุริยัน เชนรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน นายสุพจน์ เลาว์ณชัยศิริ	สวัสดิ์ครับคุณผู้ฟังที่เคารพครับ วันนี้พบกับรายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่าฯ วันนี้พบกันวันแรกครับ สำหรับรายการของเราจะนำเสนอทุกหมู่บ้านและทุกชุมชนได้รับฟังรายการนี้กันตามเสียงตามสายของทุกหมู่บ้านและทุกชุมชนด้วย รายการนี้จะมีผมสุริยัน เชนรักษา และท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน นายสุพจน์ เลาว์ณชัยศิริ จะมาพูดคุยกันแบบสบาย ๆ ตามสไตล์ผู้ว่าฯ ครับ เราจะมาพูดถึงนโยบายของรัฐบาล แนวทาง และประสบการณ์ของท่านผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเฉพาะอย่างแรกนโยบายของนายกทักษิณ ชินวัตร ที่ประกาศทำสงครามกับความยากจน นี่คือนโยบายหลัก ๆ ที่จะพูดคุยกัน สวัสดิ์ครับท่านผู้ว่าฯ ครับ ท่านผู้ว่าฯเล่านิดหนึ่งครับตั้งแต่เข้ามาเป็นพ่อเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอนครับ ผมได้เข้ามารับหน้าที่ก็ปี 45 ตอนนี้เป็นปี 48 ครบ 3 ปี ถือว่าน่าจะเป็นผู้ว่าที่มาอยู่แม่ฮ่องสอนยาวนาน อยู่อย่างสนุกและอย่างมีความสุข ถ้าใครบอกว่ามาอยู่แม่ฮ่องสอนแล้วมีความสุข แต่สำหรับผมแล้วมีความสุขเพราะอะไร เพราะดินแดนแห่งนี้มีอะไรหลาย ๆ อย่างธรรมชาติ ผู้คนจิตใจ อยู่อย่างธรรมชาติ อยู่อย่างสบายอกสบายใจ ถามว่าทุกข์กายทุกข์ใจหรือไม่ ไม่ได้ทุกข์อะไรเลย อยากจะฝากพี่น้องชาวแม่ฮ่องสอนว่า ท่านภูมิใจเกิดที่ได้เกิดมาเป็นชาวแม่ฮ่องสอน มนุษย์กับความสุขเกิดมาเป็นของคู่กัน ถ้ามีทุกข์ก็คงไม่มีสุข ถ้ามีสุขก็คงไม่มีทุกข์ ที่นี้ความสุขกับความทุกข์จะคิดอย่างไรว่า อะไรคือสุข อะไรคือทุกข์ มันอยู่ที่เราคิดเราสมมุติ เป็นกังวลในจิตใจ ถ้าเรารู้ว่ามันสุขมันก็สุข ถ้าดูมันทุกข์มันก็ทุกข์ ขึ้นอยู่กับความรู้สึกที่จริงทุกคนเกิดมาไม่มีใครมีความสุข มีทุกข์และมีสุขเป็นของตัวเองกับคนอื่น เปรียบกับคนต่ำกว่า เขายังทุกข์กับเราเราก็ยังดี ถ้าเราไปเทียบกับคนที่สูงกว่า เราดีกว่าเราก็จะทุกข์ ที่แท้คนที่สูงกว่าเขาเขาอาจจะทุกข์ก็ได้ ไม่ใช่เขาร่ำรวยเขาจะมีความสุข ถามว่าในกรณีที่เราเกิดมาเป็นแม่ฮ่องสอน เราอยู่
--	---

	ตามหมู่บ้าน เราปลูกผักกินเองตามธรรมชาติ เราไม่ได้ดิ้นรนอะไรมาก เราก็สุข เราไม่ได้ป่วย คนเราสิ่งไหนทำให้เรามีความสุขที่สุด และสิ่งไหนทำให้
--	---

นายสุริยัน เชนรักษา	เรามีความสุขที่สุด คนที่กำลังจะตาย แต่วก่อนที่จะตายหรือว่าเป็นไข้ ฉึดยาให้หายก็จะมีความสุข ขอให้มีความสุข อยู่เอาเงินมากองก็ไม่เอา เอาชีวิตไว้ก่อน ท่านก็เลือกเอา เช่นเดียวกับอาหารการกิน ถ้าได้กินอาหารที่ดี ในข้อเท็จจริงคนเราอยู่ด้วยปัจจัย 4 เรามีที่อยู่อาศัย เรามีอาหารการกิน เมื่อเรามีครบแล้วเราไม่จำเป็นต้องมีอย่างอื่น ไม่ว่าผู้เฒ่า ที่วี หม้อหุงข้าว รถยนต์ ที่เขามีเขาอาจจะมีทุกข์ก็ได้ มีรถยนต์แต่เขาอาจจะไม่มีเงินเติมน้ำมัน หรือจะไปผ่อนเขาไม่มีผ่อนอาจจะไปทะเลาะกับทวดิกัน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ความสุขหรือว่าความสุขอยู่ที่ใจเรา เราต้องรู้จักแยกแยะว่าสิ่งไหนคือสุข สิ่งไหนคือทุกข์ใช้ไหมครับ
นายสุริยัน เชนรักษา	ใช้สมมุติครมาเปรียบเทียบกับผม ผมได้เป็นผู้ว่าแต่ตัวเขาเป็นนายอำเภอก็จะทุกข์ ถ้าผมคิดว่าทำไมผมได้เป็นแค่ผู้ว่า ไม่ได้อธิบดีผมก็ทุกข์เราอยู่อย่างสมถะอยู่อย่างพอเพียง เราทุกข์เพราะอะไร เราจนเพราะอะไร ถ้าเราดี ความว่าเราเป็นคนจน เราจนเรื่องอะไร จนเรื่องที่อยู่อาศัย จนเรื่องการกิน จนไม่มีเงินใช้ ถามว่าที่เราเป็นวันนี้เพราะอะไร เรามีวิธีแก้ยังไง คาถาแก้จนอันที่ 1 ก็คือ เราต้องลดรายจ่ายเสียก่อนเบื้องต้น ฉะนั้นเราต้องมาวิเคราะห์ว่าเราเป็นคนจนหรือคนรวย
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ท่านผู้ว่าครับมีเงินแค่ไหนถึงจะเรียกว่าจน
นายสุริยัน เชนรักษา	มันตอบไม่ได้ครับ แล้วแต่คนไปตีความ อย่างผมมีรถมากมาย ไม่มีบ้านอยู่ซื้อรถเก๋ง รถเบนซ์มา แต่ไปกู้ยืมเขามา หนี้ต้องมาซื้อกิน แล้วไปเดินต่อหน้าคนแล้วไปบอกเขาว่ามีรถ ที่แท้มีตัวเปล่า ๆ รวยหนี้ แต่เราไม่ต้องไปมีเงินมากมาย เราไม่ต้องไปติดหนี้ มีบ้านอยู่มีอากาศบริสุทธิ์หายใจ เราก็อยู่ในรีสอร์ทตลอดปีของเรา เราได้อยู่กับลูกกับเมียเราไม่ได้ไปงมขโมยโจร ไม่ถูกใครมาทำร้ายร่างกายของเรา ไม่ต้องไปซื้อหาน้ำมัน น้ำมนต์ ไม่ต้องไปกู้หนี้ยืมสิน เรามีพออยู่พอกิน ถามว่าคนสองคนนี้ใครรวยกว่ากัน อันนั้นรวยหลอก แต่เราไม่จนจริง รวยจริงก็มี
	ในข้อเท็จจริงต้องถามเราทุกคนที่เป็นแม่ฮ่องสอน มีใครบ้างไม่มีข้าวจะกิน ก็มีน้อยไม่มีมาก ที่ทำกินก็มี ก็สุขกาย

	สุขใจพอสมควร แต่ถามว่าจะทำให้มันสุขจริง ๆ เราจะอย่างไร นั่นคือเราจะต้องรู้ตัวเราเองซะก่อน ก่อนอื่นก็คือการรับรู้เขารู้เรา การสร้างความหายจนได้ ต้องมาพิจารณา ถ้าเรารู้ตัวเรา เราก็จะปฏิบัติตัวถูก ก่อนเราจะสู้กับ
--	--

	ความจน เราต้องมารู้ว่าเราจะสู้อะไร ในเมื่อเราไม่รวย เราก็ต้องใช้สอยพอดี ไม่ฟุ้งเฟ้อ เรารู้ว่าเรารายได้น้อย เราก็กินอย่างประหยัด รู้จักถนอม รู้จักว่าสิ่งต่าง ๆ มีคุณค่า อันไหนไม่มีประโยชน์ก็ออกไปใช้จ่าย อันไหนมีประโยชน์จำเป็นต้องใช้ก็ใช้ ใช้ก็ให้เกิดประโยชน์ ไม่ใช่ไปกู้หนี้ยืมสินมาเพื่อเอาไปบริโภค เพื่อเอาไปฟุ้งเฟ้อ สิ่งเหล่านี้เราจะเอาที่ไหนมาคืน บทที่ 2 เราจะหารายได้ด้วยวิธีไหน รู้จักปลูกกินทำกิน รู้จักถนอม รู้จักสำนึกว่าเราไม่ใช่คนรวย ฉะนั้นต้องครองตัวครองตนให้เป็นคนสมถะ ให้เป็นคนอดออม เดินทางสายกลาง มีมากต้องกินน้อย มีน้อยก็ต้องกินน้อย สิ่งเหล่านี้ผมอยากจะฝากพี่น้องว่า เราไม่ใช่เขา มีอะไรก็เห่อเหิมอยากจะทำอะไรก็ทำ สิ่งที่เราได้ประโยชน์เราก็ไปจ่าย ใช้กินตัวแล้วเราจะอยู่ได้อย่างไร แล้วเราจะใช้หนี้ใช้สินได้อย่างไร ถ้าเราประหยัด มัธยัสถ์ เท่ากับว่าเราลดค่าใช้จ่าย ก็เท่ากับเราเพิ่มรายได้เท่านั้นเอง ฉะนั้นเราจะลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นอย่างไร อบายมุขต่าง ๆ ก็อย่าเข้าไปเกี่ยวข้อง อย่งไปหวังรวยด้วยทางลัด มันไม่มีใครที่จะสามารถไปเอาเงินคนมาได้โดยไม่ใช้หยาดเหงื่อแรงงาน เดียวเรากำหนดว่าเราไปนั่งล้อมวงแล้วเราจะรวย เสร็จเรียบร้อยแล้วมันก็หายไปอีก เพราะมันได้รวยแล้วมันไม่รู้จักหยุด มันได้มาเดี๋ยวมันก็จะไป ผมจึงได้เน้นย้ำและเอาจริงเอาจังกับทุกฝ่ายที่ไปส่งเสริมให้มีบ่อนการพนัน ยิ่งไปเพิ่มคนจน เขาบอกว่าอบายมุขเป็นเหตุแห่งความฉิบหาย ถ้าเราไปทำอบายมุขเรากำลังจะไปสู่ความฉิบหาย เราก็จะหมดเนื้อหมดตัว สิ่งเหล่านี้เราต้องมาช่วยกันคิด ตั้งหลักให้ดี นอกจากนั้นจะต้องมีการนับหนึ่งนับสองให้ถูกต้อง นอกจากนั้นต้องมีการจัดทำบัญชีการใช้จ่ายป้องกันการใช้จ่ายฟุ้งเฟ้อ พอเริ่มจะใช้มากก็รู้ตัวก่อนแล้วก็ถอย ยังไม่จำเป็นถอย เพราะบัญชีมันจะเกินแล้ว ได้มามากเท่านี้ใช้เท่านี้ แต่ถ้าคนที่ได้มาน้อยใช้มากคือจนต้องคิดหนี้ วันนี้ขาดทุนแล้ว ได้มากแต่ใช้น้อยจะได้กำไร อีกคาถาหนึ่งก็คือ หาเก่ง การหาเก่งแต่เก็บไม่เก่ง ไม่รวยได้ ถ้าหาเก่งเก็บเก่ง หากไม่เก่งแต่เก็บเก่งก็จะรวย เราคิดให้ดีเราทำตามนี้ ก่อนเริ่มต้นเรา
--	---

	คิดในเรื่องเหล่านี้ซะก่อน พอเรารู้ว่าเรามีลูกมีเมีย เราไม่ใช่คนรวย เราต้องมาทำตัวให้พอเพียง เหมาะสม แล้วก็เดินทางสายกลาง อริยสัจ 4 คือ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ตามคำสอนของศาสนาพุทธหรือศาสนาคริสต์ เขาก็พูดไว้ตามคำภีร์ไบเบิลพูดไว้เลย ถ้าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยไปโดยไม่ยับยั้ง ท่านก็จะไปพบกับความจน แต่ถ้ารู้จักวิธีการใช้ทรัพย์ ท่านก็รู้จักวิธีการครองตนก็สามารถอยู่ได้ อันนี้เป็นทุกข์ ทุกศาสนาสอนเหมือนกันหมด ต้องรู้จักตนเอง ประหยัด มัธยัสถ์ อดออม รู้จักการใช้จ่ายเงินเท่าที่จำเป็น
นายสุริยัน เชนรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	นี่คือคำสอนของทุกศาสนา แต่ว่าความจนเราไม่สามารถบอกได้ว่าจนหรือไม่จน นอกเสียจากว่ายึดตัวเองเป็นหลักว่า เราไม่จนและเราไม่รวย เพียงแต่เราใช้ชีวิตอยู่ประจำวันมีความสุขไหม ในการเกษตร แม่ฮ่องสอนต้องเริ่มต้นจากตรงนี้ก่อนครับ ในครอบครัวหนึ่ง ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ตรงนี้อะไรก็ไปสรุป เกณฑ์แรกต้องไปนั่งคิดก่อนว่า เศรษฐกิจหรือการทำมาหากินในแม่ฮ่องสอนของเรา ต้องทำเพื่อบริโภคให้เพียงพอในครัวเรือนก่อน ตอนหลังก็ทำให้พอเพียงในจังหวัด ฉะนั้นในระดับครัวเรือนเราต้องคิดว่าจะทำให้พอเพียงในครัวเรือนของเรานั้น ๆ ไม่เดือดร้อนจะอย่างไร นั่นก็คือนอกจากจะปลูกกินทำกินเองแล้ว ก็คือการไม่ใช่สารเคมี หรือปุ๋ยเคมี ใช้ปุ๋ยที่ทำขึ้นเองก็ไม่ต้องซื้อต้องหา ก็จะทำให้ชีวิตของเราสุขด้วย เพราะเห็นว่าเราจะไม่เป็นโรคภัย อย่างนี้ทำให้พอเพียงในครัวเรือนก่อน เมื่อเราเลี้ยงตัวเองได้ ส่วนที่เหลือเราค่อยพิจารณาเอาไปขาย เอาตัวเองให้รอดก่อน ในกรณีคนที่ไม่คิดหนี้คิดสิน ไม่ต้องคิดหนี้ที่จะไปหาเงินใช้หนี้ใช้สิน หลังจากนั้นเราก็จะไปหารายได้เพื่อจะช่วยเหลือ
นายสุริยัน เชนรักษา	เอาละคุณผู้ฟัง นี่ก็คือคาถาข้อแรกที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเอามาให้เราได้รับฟังกัน ตอนนี้ถ้าเรารู้จักตัวเอง เราอยู่ในลักษณะไหน ต้องพอใจในสิ่งที่เราเป็นอยู่ก่อน หาเหตุผลว่าทำไมพอเพราะอะไร เราจ่ายมากไปไหม เยอะไปไหม ถ้าหาได้น้อยไม่เป็นไรลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น ต้องประหยัด วันหนึ่งเข้ามาจนถึงเย็นท่านใช้อะไรไปบ้างทุกบาททุกสตางค์ไว้ มานั่งคิดว่าอันที่ใช้ไปจำเป็นหรือไม่จำเป็น คราวหน้าเราจะมาปัจจัยที่ดำรงอยู่ได้ ตอนแรกก็พอจะเห็นเค้าแล้วครับว่า ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดมีเจตนารมณ์อันแน่วแน่ จะทำให้คน

	จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้มีความภาคภูมิใจ วันนี้ผมสุริยัน เจริญรักษา และท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ท่านสุพจน์ เลาว์ณยศิริ ลาไปก่อน สวัสดีครับ สปรอตแก้ปัญหาคความยากจน.....
รายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่า สปรอตรายการผู้ว่าฯ ตอน 2 เพลงเข้รายการ คุณสุริยัน เจริญรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณยศิริ)	สวัสดีครับท่านผู้ฟังครับ ขอต้อนรับเข้าสู่รายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่า วันนี้เป็นตอนที่ 2 ที่เราจะได้พูดคุยกัน สวัสดีครับ ต้องขอขอบพระคุณท่านที่ได้มาออกรายการทั้งทีมงานก็มากพอสมควร คราวที่แล้วได้พูดคุยกันถึงเรื่องของคาถาแก้ความยากจน และได้พูดถึงการลดรายจ่าย สำหรับวันนี้ท่านผู้ว่ามื่อเรื่องอะไรมาฝากพี่น้องประชาชนครับ สวัสดีครับ คราวที่แล้วเราก็ได้พูดคุยกัน ก่อนอื่นเราต้องสำรวจตัวเอง ย้านิดหนึ่งว่าเราต้องสำรวจตัวเองว่า เราไม่ใช่คนร่ำรวย เราก็ไม่จนชะทีเดียว เมื่อเราไม่รวยก็ต้องทำตัวแบบนี้ มาวันนี้เราคิดรายได้กับรายจ่าย รายได้ต้องมั่นคงใครว่ารายได้หาง่าย นอกจากกู้ยืมเขามา ถ้าหาด้วยหยาดเหงื่อลำบาก รายจ่ายหาง่าย ใ้ไปหายไ้เราสูญเสียไป คนส่วนใหญ่ต้องมาคิดอ่าน จริง ๆ แล้วคนเราเกิดมามีสิ่งที่ใช้อยู่ไม่กี่อย่าง อย่างแรกที่อยู่อาศัย ทุกคนมีบ้านมีช่องอาศัยหลบฝนหลบแดดได้ สามารถอยู่กับครอบครัวอบอุ่น ไม่ใช่สร้างบ้านใหญ่โตแต่ภายในบ้านร้อนรุ่ม จะทำให้มีความสุขก็ตกแต่งไม่ต้องแข่งขัน ที่หลับที่นอนมีพอเพียง อันที่ 2 เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ปีหนึ่งต้องใช้เครื่องนุ่งห่มมากมายเท่าไร เราต้องมาคิดว่าแฟชั่นมีความจำเป็นแค่ไหน จริง ๆ แล้วใส่แล้วใครก็ไม่จำ ใส่ซ้ำกันก็ไม่เป็นไร มีไม่ต้องมากชุด ลูกหลานก็ต้องใส่เสื้อผ้ากันได้ แบ่งกัน ลูกผมเองก็เอาเสื้อผ้าของพี่สาวมาใส่ต่อจากกัน ของพี่ของน้องเป็นการเอื้ออาทรกัน เสื้อผ้าที่มีก็ไม่ต้องมีมากตัว ส่วนที่จำเป็นต้อง

นายสุริยัน เชนรักษา	อยู่กับครอบครัวก็มีไม่ต้องมากชุด ถ้าทำเองได้ยิ่งดี การไปซื้อไปหาก็ต้องหาเงินไปจ่ายแทนที่จะเก็บเงินไว้ใช้จ่าย ต้องสำรวจตรวจสอบว่าในบ้านเรามีเรื่องอะไรบ้าง เรื่องเกี่ยวกับอาหารการกิน กินพอกอิ่ม แล้วก็ไม่ต้องเลือกอาหารแพง ซื้อมาก็ต้องมีประโยชน์ต่อร่างกาย บางทีแนะนำลูกไปซื้อขนมกรอบแกรบบริโกลกินเป็นประจำ และบางอย่างบริโกลที่มันทำร้ายร่างกายตัว ถ้าเราไปซื้อของสำเร็จราคาแพง กินสิ่งไม่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย เอาเงินไปซื้อข้าวมาให้ลูกกินจะดีกว่า เด็กที่กินขนมต่าง ๆ ส่วนมากได้อิทธิพลจากสื่อ เขาเรียกว่าอาหารขยะ
----------------------------	--

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณยศิริ)	ผมเองก็เหมือนกัน จะกินอาหารที่มีประโยชน์กินผลไม่มาก น้ำดื่มมาก เดินเยี่ยมชาวบ้านออกกำลังกาย กินกล้วยน้ำว้า มะละกอ ข้าวกล้อง เมล็ดพันธุ์ข้าวสาร สิ่งเหล่านี้เราปลูกเองได้ นอกจากนี้การรักษาโรคก็มี 30 บาท รักษาทุกโรค เราไม่จำเป็นต้องไปโรงพยาบาลชั้นหนึ่ง โรงพยาบาลของรัฐก็ดูแลอย่างดี และเรื่องของการพนันที่อยากจะรวยทางลัด ต้องเลิก ต้องหยุด ที่สำคัญต้องทำให้เราให้สบาย ทำอย่างไรให้เราลดค่าใช้จ่าย สิ่งอีกสิ่งหนึ่งก็คือทัศนคติทางสายกลางที่เล่าให้ฟังคราวที่แล้ว ศาสนาคริสต์ อิสลาม เรื่องของการบริโภคแต่พอดี เรื่องอย่างนี้งานบุญงานบวช อยากจะได้บุญแต่ตัวเองต้องรับเคราะห์กรรมมันไม่ได้ พระพุทธเจ้าบอกว่า ทางสายกลางอย่าทรมานตนอย่าทำให้ตัวเองเดือดร้อน แล้วอย่าหลงระเหิรในกามคุณมากเกินไป ให้อยู่พอดีเวลาทำบุญทำทานแล้วไม่พร้อมก็อย่าเพิ่งทำ เราพร้อมหรือยังเงินทองเราไม่มีเราไปทำบุญเราได้บาป ทำไปแล้วตัวเองต้องทุกข์ คิดหนี้คิดสิน ทะเลาะกับลูกเมีย เราต้องคำนึงถึงว่า งานบุญงานบวชใช้พอสมควร การกู้เงินทองมาต้องมีมรรคมีผล หมายถึง กู้มาแล้วไม่ใช่กู้มากินหมด หรือกู้ไปเล่นการพนัน แต่กู้มาเพื่อเพิ่มหรือเติมให้รายได้ อะไรที่จะทำการใช้จ่าย สมมุติรายได้คือรายรับเท่ากับรายจ่ายก็แค่เสมอตัว แต่ถ้าได้มากกว่าจ่ายน้อยกว่าก็ได้กำไร แต่ถ้าได้มาน้อยแต่จ่ายมากกว่าขาดทุนก็ติดหนี้ อย่างนี้จะคำนวณอย่างไรเราต้องถึงต้องทำบัญชี ว่าวันนี้เราได้เงินมาเท่าไร จ่ายไปกี่บาท เราจะได้หยุดยั้งคิด อันนี้ก็เป็นเรื่องของการประพฤติปฏิบัติตนการใช้จ่ายใช้สอยกระเป๋ายักษ์กระเป๋าวัว
--	---

นายสุริยัน เชนรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวณิชย์ศิริ)	ครับท่านผู้ว่าครับ เท่าที่ทราบว่ามีหน่วยงานทางราชการได้ไปสอนในการทำบัญชีให้กับชาวบ้าน บางคนไม่อยากจะทำเพราะว่าไม่รู้จะทำไปทำไม ท่านผู้ว่าช่วยบอกถึงผลดีของการจัดทำบัญชีด้วยครับ การทำบัญชีดี เพราะจะรู้ว่าตัวเองทำได้เท่าไร ง่ายอะไรไปแต่ละวัน มันจะคิดออกว่าจะใช้ไปมาก สิ่งไม่จำเป็นจะได้ตัดออก ฉะนั้นควรทำเพราะเราจะได้บวกลบคูณหารถูก บางคนถามว่าทำการเกษตรแต่ละปีได้กำไรมาก แต่มาตรวจสอบจริงแล้วขาดทุนเพราะคิดหนี้ การทำบัญชีจะได้รู้ว่าลงทุนไปเท่าไร ค่าแรงเท่าไร จะได้เอามาบวกลบ ก็เหมือนกับการถูกหอยเวลาถูกหอยก็จะไปโฆษณาบอกกล่าวคนนั้นคนนี้ได้กำไร แต่เวลาเสียหอยไม่กล้าพูด เมียนอนอยู่ข้าง ๆ ยังไม่กล้าพูด ซื้อหอยถูกินไปแล้ว แต่เวลาถูกหอยแล้วประกาศ
---	---

	ที่บ้านในเมือง แต่หาไม่รู้ว่าคุณเพราะซื้อหามาเท่าไรแล้ว เราจนอยู่เรื่อย ๆ เพราะเราไม่คำนวณรายรับรายจ่าย สิ่งเหล่านี้ต้องจำเป็นครับ อีกเรื่องหนึ่งเวลาวางถามว่าจะทำอะไรกันดี ปีหนึ่งเราทำเกษตรปีหนึ่งทำถั่วเหลือง ทำกระเทียม เวลาวางจะหาอะไรทำที่จะมาเสริม ถ้าอยากได้มากก็ต้องหาหลายสิ่งเหล่านี้มันจะช่วยเสริม เราคิดว่าเราเองว่าการใช้จ่ายให้เหมาะสมให้ควรใน 4 เรื่อง 4 อย่าง จำเป็นแก่ชีวิต จริงแล้วคนเราใช้ชีวิตไม่ต้องอะไรมากถ้าเราไม่ฟุ้งเฟ้อ
นายสุริยัน เชนรักษา	โดยเฉพาะเรื่องของค่านิยม โดยเฉพาะเยาวชนที่ได้รับจากสื่อไม่ว่าเรื่องของ การแต่งตัวก็ดีโดยเฉพาะเรื่องโทรศัพท์มือถือ เรื่องคอมพิวเตอร์บางครั้งพ่อแม่ต้องไปกู้เพื่อมาซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือว่าโทรศัพท์มือถือบ้างเพื่อให้ลูก
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวินัยศิริ)	ตรงนี้เป็นตัวบ่อนทำลาย ฉะนั้นพี่น้องประชาชนต้องคิดตั้งสติ จะสอนให้ ฟุ้งเฟ้อหรือฟุ่มเฟือย สิ่งที่น่ามาใช้จำเป็นหรือไม่ มีความจำเป็นอะไรที่ต้อง แข่งขันอะไรไม่ต้องเป็นต้องตัดทิ้งไป ผู้ปกครองต้องรู้ว่าสิ่งไหนที่ไม่เกิด ประโยชน์กับครอบครัวอันนี้ต้องบอกกล่าวแนะนำ เราควรประหยัดสิ่งที่เรา ประหยัด เดือนหนึ่งท่านประหยัดได้เท่าไร นี่คือการเพิ่มรายได้ ผมว่าที่จริง เรื่องที่อยู่อาศัยมันก็พออยู่ได้ แต่ว่าเราไปติดกับค่านิยมมากกว่าเราต้องคำนวณ ก่อนว่า ถ้าเราอยากมีบ้างเราต้องเก็บหอมอมริบ ประหยัด ไปหางานทำ พอมี รายได้ห้าหมื่นไปซ่อมสองหมื่นก็พอได้ยังเหลือเงินเก็บอยู่ บ้านแก่เราดูแลให้ สะอาด คุณ ไม่ใช่ตกแต่งแข่งขันว่าใครรวยใครจนก็ต้องมาคิดอีก ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่มีใครรวยใครจนหรอกครับ พอผลสุดท้ายจากกันไปก็ไปตัวเปล่า เราก็ ไม่จำเป็นต้องฟุ่มเฟือย เน้นย้ำว่าครอบครัวมีความสุข แล้วอยู่กันอย่างเข้าใจ จะทำให้ครอบครัวมีความสุขมาก
นายสุริยัน เชนรักษา	จากที่ท่านผู้ว่าพูดมา คนเราจะมีความสุขไม่ใช่จะมีทรัพย์สินสมบัติอย่างเดียว ตำรวจด้วยว่าความสุขเราอยู่ที่ครอบครัว ความร่ำรวยไม่ใช่มีเงินอย่างเดียว อย่างเขาว่าเศรษฐีไม่ใช่คนรวย แต่เศรษฐีก็คือคนให้ทาน ใครก็ได้คนจนให้ ทานถือว่าเป็นเศรษฐี ท่านตอนนี้สำรวจดูหรือยังและที่สำคัญต้องหันมาทำ บัณฑิต ครับต้องทำถ้าทำไม่เป็นให้ลูกเป็นคนทำ ทางหน่วยงานราชการก็จะไปช่วย สอนเพียงแต่จดให้รู้ว่าวันนี้ใช้อะไรง่าย ๆ

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณย์ศิริ)	
นายสุริยัน เชนรักษา	ถ้าเป็นไปได้แล้วลงเงินเดือนตัวเองไปด้วย จะได้รู้ จริงแล้วการหารายได้มัน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณย์ศิริ) นายสุริยัน เชนรักษา	ยากมาก และการลดรายจ่ายก็ยากเพราะเราตามใจตัวเอง ย้ำคิดนิดหนึ่งว่าจำเป็นไหมถ้าจำเป็นก็ซื้อได้ถือว่าเป็นคาถาอีกบทหนึ่ง ที่ทางผู้ว่าราชการได้นำมากฝากกันในรายการ สุดท้ายขอให้ฝากคุณผู้ฟังอีกนิดหนึ่งครับพอมีเวลาเหลืออยู่ จริง ๆ แล้วการดำเนินชีวิตของเราทุกคนมีความสุข เพื่อความสงบสุขและเพื่อความพึงพอใจ เราพอใจเรามีความสุขก็อยู่ที่ใจเรา เราก็อย่าใช้จ่ายเกินตัว ใช้จ่ายพอประมาณ หารายได้เพิ่มเติมยับยั้งจิตใจบ้าง สิ่งเหล่านี้ก็จะช่วยได้ในเรื่องการแก้ไขความยากจน ครับนี่ก็เป็นการพูดคุยกันในรายการคุยสบายสไตส์ผู้ว่า ที่เราได้มาพูดคุยกันกับท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ก็ยังมีอีกหลายตอนที่เราจะได้มาพูดคุยกัน เรื่องของการเพิ่มรายได้ เรื่องของการขยายโอกาส เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากลดรายจ่าย เพิ่มรายได้แล้ว เรื่องของการขยายโอกาส รัฐบาลจะช่วยอะไรได้บ้าง เรื่องของโอกาส วันนี้ต้องขอขอบพระคุณท่านผู้ว่าที่ได้มาพูดคุยกันครับ ผมนายสุริยัน เชนรักษา และท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน นายสุพจน์ เลาว์ณย์ศิริ ขอลาไปก่อนสวัสดีครับ เพลง.....
--	---

รายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่า สปอทรายการผู้ว่าฯ ตอน 3 เพลงเข้ารายการ พัชชา จอมเกตุ ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ)	สวัสดีค่ะคุณผู้ฟัง กลับมาพบกับรายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่ากันอีกเช่นเคยค่ะ สำหรับวันนี้พบกับคลื่นพัชชา จอมเกตุ มาดำเนินรายการร่วมกับท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ท่านสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ สำหรับรายการนี้ก็กลับมาพบกันเป็นครั้งที่ 3 แล้วค่ะ รายการนี้จะนำเสนอเนื้อหาสาระมาเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาความยากจนมาฝากกัน ถ้าหากคุณผู้ฟังติดตามรับฟังกันมาตั้งแต่ 2 ตอนที่แล้วจะเห็นได้ว่าการแก้ไขปัญหาความยากจนไม่ยากอย่างที่คิดค่ะ เพียงแต่เราลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ ค่ะท่านผู้ว่าคะเราในฐานะประชาชนทั่วไปจะทำอย่างไรได้บ้าง ที่จะแก้ไขปัญหาความยากจน นอกจากลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ สำหรับเรื่องของเพิ่มรายได้ คุณแล้วไม่ใช่เรื่องง่ายหรือยาก ถ้าเราทำเราสามารถทำได้ มันเป็นวิถีชีวิต เป็นภูมิปัญญา ช่วยกันทดลองทดสอบ หมู่บ้านได้มีอะไรลองมาทำกันดู ไม่ใช่เหมือนกันหมดมันขึ้นอยู่กับพื้นที่ ถ้าเราทำเราแล้วสามารถเพิ่มเงินในกระเป๋าของเราทำอย่างไรดี ต้องมีการลองผิดลองถูก ไม่ใช่จะรวยทันที จะเป็นผู้รู้ในบ้านหรือช่วยกันระดมความคิด ก็เอามาถ่ายทอดให้ความรู้กัน เรื่องการทำมาหากิน โดยเฉพาะเรื่องการประกอบอาชีพ นำมาเล่าสู่กันฟัง ส่วนใหญ่เราจะให้นายอำเภอไปสอบถามข้อมูลในครัวเรือน มีอะไรต้องมาวิเคราะห์ ทางราชการก็ต้องมาช่วยกัน ส่วนราชการอื่น ๆ ก็ไปดูว่ามีศักยภาพหรือมีช่องทาง อาจจะมีบ่อปลาเลี้ยงปลาได้ไหมโดยไม่ใช้อาหารแต่ใช้พืชในพื้นที่ ตรงนี้จะเป็นการสร้างรายได้เพิ่ม แต่ว่ารายได้จากการประกอบอาชีพนั้น เราต้องตั้งหลักก่อนว่า เราต้องยึดแนวทางตามพระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง อันดับแรกคือทำมาหากินในครัวเรือนพอกินก่อน ผมย้ายอยู่เสมอ ก่อนอื่นคนทุกคนต้องทำให้พอกินพอใช้จ่ายในครัวเรือนก่อน หากเหลือก็นำไปจำหน่าย หากทำได้มากก็เหลือเอาไปขาย การขายก็ต้องมารวมกันเป็นวิสาหกิจชุมชน มีมากก็มาแปรรูปเอาไปแข่งขัน จากเศรษฐกิจพอเพียงก็เป็นเศรษฐกิจพึ่งพา นอกจากนั้น การจะจัดทำให้ครัวเรือนที่ยากจนมีรายได้เพิ่มขึ้นจนพอเพียงนั้น ต้องหาครัวเรือนที่ยากจนนั้นต้องหาทางประกอบอาชีพทั้งสองทาง อันดับแรกต้องประกอบอาชีพของตัวเองที่มีอยู่ให้มันเพิ่มขึ้น หมายถึงว่าเราต้องคิดว่าที่เราทำพืชหรือปลูกสิ่งต่าง ๆ ทางเกษตร หรือทำปศุสัตว์อยู่จะเพิ่มขึ้นให้มี
--	--

	ศักยภาพดีขึ้น ต้องทดลอง ต้องคิด ต้องมีผู้รู้ ถ้าเลี้ยงปลาบ่อเท่านี้เลี้ยงมาก
	ไม่โต แต่ถ้าเลี้ยงพอคิปลาโตได้ราคาดีก็จะได้เงินเพิ่มขึ้น หรือการปลูกผัก ปลูกพืชครั้งไรก็ได้ยู่แค่นั้น เราต้องหาวิธีทำอย่างไรให้มันเพิ่มขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพของการผลิต จะใช้วิธีการเทคโนโลยีหรือวิธีการชาวบ้านแต่ให้ได้เพิ่มขึ้น จะเป็นการไถพรวน เพิ่มปุ๋ย ตรงนี้ต้องไปทดลอง การเลี้ยงสัตว์ก็เหมือนกันต้องไปดูว่าจะทำอย่างไรให้น้ำหนักดีมีราคา ทดลองให้อาหารธรรมชาติที่หาง่ายจากในบ้านก่อน ส่วนในทางที่สองก็คือ ทำอาชีพเสริมซึ่งเป็นส่วนรวมของหมู่บ้าน ชุมชน เราจะทำอาชีพอะไรบ้าง ถ้าเรารู้ว่ารวมกลุ่มกันแล้วทำได้ หรือหาอาชีพอื่น ๆ ที่ตลาดต้องการมาก ไปคิดว่าเรามีปัจจัยวัสดุในพื้นที่หาไม่ยากต้นทุนต่ำคิดว่าตลอดมันต้องการ ผลิตใกล้กับตลาดใกล้เคียงตรงกันพัฒนาคุณภาพให้ราคาดี ถือว่าต้องทำส่วนรวมทั้งหมู่บ้านทั้งตำบล เพื่อพัฒนาจากรายได้ปกติ เราจะเพิ่มรายได้ก็เป็นวิธีเลือกอย่างหนึ่ง ส่วนการทำอาชีพเกษตรกรรมให้เพิ่มขึ้นทั้งตนเองและส่วนรมนั้น ตรงนี้สำคัญ การเกษตรไม่ใช่เรื่องของโอท็อป ทางเกษตรทางราชการโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางอำเภอ ต้องไปหาตลาดสินค้าเชื่อมโยงเครือข่าย การส่งเสริมอาชีพเกษตร ก็คือต้องมีเครื่องมือการเกษตรให้เกษตรกรหีบยืมเพื่อลดต้นทุนการผลิต ราชการอาจจะไปหางบ เอสเอ็มแอล มาช่วยนี้เป็นเรื่องของทางราชการ การทำอะไรบางอย่างทำส่วนตนแล้วมาลงแขกในหมู่บ้านต้องมาคิดอ่านทำคนเดียวไม่ได้ ถ้าจะทำอาชีพที่มีอยู่แล้ว ต้องมาปรึกษาหารือออกความคิดร่วมกัน ไปช่วยกันหาตลาดใช้ลักษณะของสหกรณ์ รวมกลุ่มหรือว่าทำวิสาหกิจชุมชน หากต้นทุนราคาถูกนี้สำคัญ ต้องหาคุณภาพที่สามารถทำได้นี้เป็นการเพิ่มรายได้ อย่างหนึ่ง ส่วนหนึ่งก็คือความเข้มแข็งของประชาคม เป็นส่วนหนึ่งที่ชุมชนจะเอาพลังมาช่วยกันสร้าง ประชาคมต่าง ๆ ต้องมีความสามัคคี ไม่ใช่แตกแยก แต่ขัดแย้งด้านความคิดได้ แต่ถ้ามีการลงมติต้องฟังเสียงคนส่วนใหญ่ ชุมชนเข้มแข็งจะทำให้ชุมชนสร้างรายได้ อย่างเช่นที่จังหวัดชัยภูมิเขาก็รวมกลุ่มเพราะเขาอยู่ริมน้ำชี แต่อีกหมู่บ้านไม่รวมกลุ่มต่างคนต่างอยู่ทำกินแล้ว ๆ ก็แล้วกันไป แต่หมู่บ้านนั้นนอกจากทำครบถ้วนทุกหลังคาเรือน แต่หมู่บ้านนี้คนทุกคนมารวมกัน พอมารวมกลุ่มกันแน่นอนมาแล้ว ก็มีที่ส่วนกลาง ก็จัดที่ส่วนกลางนั้นไปทำแปลงผักทุกชนิดที่เป็นผัก

	ปลอดภัยแล้วนำมาแจกจ่ายกัน และมีการเข้าเวรเข้ายามกัน ว่าเข้านี้วันของวันนี้กลุ่มไหนเข้าไปดำเนินการ เมื่อทำรวมกลุ่มกันอย่างนี้แล้วมากมายหลากหลายความคิดก็เกิดขึ้น เมื่อทำแล้วก็เป็ตลาดกลางในการผลิตผัก จังหวัดอื่นก็ขับรถหกล้อมาบรรทุก ไม่ว่าการทำเกษตรหรือปศุสัตว์หรือโอท็อป มารวมกลุ่มกัน ทำไมก็就会有เวลาว่างน้อยลงไม่เช่นนั้นคนจะว่าง
พัชชา จอมเกตุ ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณย์ศิริ)	มากใช้เวลาไปเปล่า ๆ ถูกไหมครับ ก็ไม่รู้จะทำอะไร ก็ใช้เวลาว่างมาพัฒนางานเรื่องของฝีมือ มีทักษะ มีความรู้เพิ่ม ในการกู้เงินของเกษตรต้องรวมกลุ่มกันกู้เพื่อมาประกอบอาชีพ ไม่ใช่กู้มาเพื่อบริโภคที่มียาแล้วยาอีก ซึ่งจะไม่สามารถหาเงินมาชำระหนี้ได้ นอกจากกู้มากิน กู้มาใช้ นอกจากกู้มาแล้วเราสามารถเอารายได้มาเพิ่มรายได้ก็จะได้เงินไปชำระหนี้ จากจนจากคิดหนึ่งก็จะหมดหนี้ คนมีหนี้ก็จะทุกข์จะเศร้าหมอง ก็กังวลใจว่าเมื่อไหร่เราจะหมดหนี้ซะที เราต้องคิดช่วยเหลือกัน อีกอันหนึ่งเรื่องของโอท็อป ใครทำดีก็จะได้เงินเพิ่ม บางแห่งขายได้ดีมาก ต้องลดบางสิ่งบางอย่าง เช่นการลดซื้อห่วย ซื้อเหถ้า เป็นการเพิ่มรายได้ เอาเงินที่ซื้อห่วย ซื้อสิ่งเหล่านี้มาซื้อกินก็จะเป็นการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ อันนี้ทำได้ อยากลดสิ่งที่ฟุ่มเฟือยสิ่งที่ไม่จำเป็นในชีวิต และอีกอย่างหนึ่งคือเลิกเกียจคร้าน ต้องเลิกให้ได้ คนจะรวย อยากมีกิน อยากได้เงินเพิ่ม ยังเกียจคร้านอยู่ไม่มีทาง แต่ถ้าขยันขันแข็งใจสู้ ก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้น ที่สำคัญอีกอันหนึ่งก็คือเรื่องเกี่ยวกับบัญชีรายรับ รายจ่าย ต้องทำ แต่ละครัวเรือนต้องจัดทำบัญชี ทำไม่ยาก เอาลูกที่เรียนหนังสือมาช่วยทำ ปีกซ้ายก็ลงรายรับ ปีกขวาก็ลงรายจ่าย ได้เงินมาเท่าไรก็ลงไป จ่ายอะไรก็ลงไป พอจ่ายแล้วบวกลบคุณหารดู ถ้าปรากฏว่าเริ่มจ่ายมากกว่าได้แล้วก็เตือนสติ ก็ลดลงความฟุ่มเฟือยจะได้ลดลง แต่ถ้าหากรายรับน้อยกว่ารายจ่ายก็เป็นปัญหาแล้ว อันนี้จะหาวิธีแก้อย่างไร โดยสรุปรวมตอนที่ 3 ก็คือเรื่องรายได้ ก็ขอย้อนถามท่านผู้ว่านึ่คนหนึ่ง ในส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอนของเรามีที่ดินจำกัดเราจะทำอย่างไรที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้ดีกว่าเดิมละ ได้สั่งการให้ทางเกษตรและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ศูนย์สาธิตการเกษตรหรือศูนย์เทคโนโลยีเกษตร ต้องระดมแนวทางให้ประชาชนเพิ่มผลผลิตจากพื้นที่จำกัดแทนที่จะไปรุกป่าเพิ่มขึ้น แต่เป็นการเพิ่มผลผลิตนั่นก็คือ กรมพัฒนาที่ดินเกษตรต้องพากันไปหาวิธี จังหวัดแม่ฮ่องสอนของเรามีศูนย์ผลิตปุ๋ย

	อินทรี 4 ศูนย์ ได้งบประมาณมาแล้วจะได้นำปุ๋ยไปเพิ่มผลผลิต มีที่อยู่ ประมาณ 1 งาน 2 งาน ก็แล้วแต่ต้องทดลองว่ามีที่นี้ต้องมีน้ำ แค่นี้เรามีอยู่แล้ว มีปุ๋ย วัชพืชจะเอาออกวิธีใด อันไม่พอกินก็จะพอกิน จากมีที่ประมาณไร่มันก็จะ อยู่ได้ ถามว่าวิธีดั้งเดิมของคนโบราณก็ใช้ปุ๋ยคอกหรือว่าปุ๋ยมูลสัตว์ ก็ สามารถที่จะเพิ่มข้าวเพิ่มขึ้นจากที่ปลูกตามบุญตามกรรม แม่ฮ่องสอนต้องเร่ง ระดมในการใช้ปุ๋ย ไม่เป็นอันตรายกับคนเราเพิ่มโดยปุ๋ยชีวภาพ

23รายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่า สปอทรายการผู้ว่าฯ ตอน 4 เพลงเข้ารายการ นายสุริยัน เชนรักษา	สวัสดีครับคุณผู้ฟัง ขอต้อนรับเข้าสู่รายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่าฯ ซึ่งเราจะพบกันเป็นประจำทางคลื่นวิทยุแห่งนี้ ก็มีผมสุริยัน เชนรักษา และท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ท่านสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ สวัสดีครับท่านผู้ว่าครับ รายการของเรานอกจากจะมีการเปิดเสียงตามสถานีวิทยุแล้วเรายังออกอากาศเสียงตามสายตามหมู่บ้านต่าง ๆ ด้วย ครับรายการของเราจะมาพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องของการแก้ไขปัญหาความยากจน สมัยนี้เราต้องรัดเข็มขัด ลดรายจ่ายกัน เพราะอะไรก็แพงโดยเฉพาะน้ำมัน แต่ว่าเรามีวิธีการครับที่จะให้พ้นจากความจน จากการที่เราได้พูดคุยกันมา 3 ตอน ท่านผู้ว่าก็ได้มีสิ่งดี ๆ มาฝากกัน ตอนนี้เป็นตอนที่ 4 อยู่ในตอนการเพิ่มรายได้ตอนที่ผ่านมาได้พูดกันถึงเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีหลายหมู่บ้านที่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ผมได้ไปพบมา มีพื้นที่น้อยนิดแต่สามารถปลูกพืช เลี้ยงปลา เลี้ยงไก่ในพื้นที่เดียวกัน แต่ว่าเราไม่มีการพัฒนาเลี้ยงกันไปตามยถากรรม ในส่วนของตรงนี้เราจะมีวิธีการอย่างไรให้มันเพิ่มพูนปริมาณมากขึ้นและหาตลาดตรงนี้สำคัญมากครับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ)	ก่อนอื่นต้องขอสวัสดิคุณผู้ฟังกันก่อน ครับในเรื่องของการเลี้ยงสัตว์ผมได้บอกไปแล้วว่าควรจะทำอย่างไร ผมมีประสบการณ์ในการเลี้ยงสัตว์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นเลี้ยงไก่ เลี้ยงวัว เลี้ยงหมู เดี่ยวนี้ก็ยังเลี้ยงอยู่ ก่อนอื่นต้องพัฒนาการเลี้ยงต้องป้องกันโรค สิ่งสำคัญต้องหาสายพันธุ์ ถ้าเอาพันธุ์เล็กเลี้ยงไปก็เปลืองอาหาร เรื่องไก่ไม่ว่าจะเป็นไก่สามสายพันธุ์ หรือเรื่องวัวก็เหมือนกัน มันจะให้เนื้อมาก ถ้าเลี้ยงวัวพื้นบ้านอย่างเดียวไม่เปลี่ยนสายพันธุ์ก็เหมือนคนถ้าเรากินอาหารที่มีประโยชน์ก็จะสูงใหญ่
นายสุริยัน เชนรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ)	ชาวบ้านเองไม่รู้จะไปหาพันธุ์ที่ไหนจะปรึกษาใครได้ ตอนนี้ทางราชการลงไปว่าวิธีการเลี้ยง เช่นเลี้ยงไก่มีวิธีการเลี้ยงอย่างไร ศึกษาความรู้ อบรม ทดลองทำ ถ้าให้ชาวบ้านไปทำตามบุญตามกรรมถ้าจะให้มันมีปริมาณมาก ๆ ต้องมีเทคโนโลยี จริง ๆ แล้วผมอยากให้ปศุสัตว์ไปอยู่ประจำตามตำบลด้วยซ้ำ ไม่เช่นนั้นต้องหาอาสาสมัครที่รู้ธรรมชาติของสัตว์ทุกชนิด เรื่องรักษาโรคถ้าหากเป็นโรคออก ๆ แอด ๆ ให้อาหารเลี้ยงไป

	อย่างไรก็ไม่โต อันนี้เรื่องของโรค ประชาชนต้องรวมกลุ่มกันต้องมีผู้รับออกไปดูตัวอย่างขอ เขาเลี้ยงโคขุน เขาเลี้ยงอย่างไร ให้อาหารอย่างไร เขาเอาพันธุ์อะไรมาเลี้ยง เขามีการให้อาหารที่มีมือก็เวลา และฉีดยาอะไร ใกล้เคียงเหมือนกัน อันนี้ต้องร่วมกันระหว่างพี่น้องราชการกับประชาชน
นายสุริยัน เชนรักษา	ครับตอนนี้ประชาชนเองไม่สามารถทำคนเดียวได้ ต้องมีการรวมกลุ่มกัน เพราะว่าการรวมกลุ่มกันต้องมีการแลกเปลี่ยนปรึกษา มีความสำคัญ ต้องทดลองทำ สำเร็จหรือเปล่าจะเป็นการเรียนรู้โดยปริยาย อันนี้ก็จะเป็นการที่สามารถมั่นคง เรื่องการเลี้ยงสัตว์ เรามีหน่วยงานทางการเกษตร ปัญหาเรื่องดินไปหาพัฒนาที่ดิน มีปัญหาเรื่องการเกษตรก็ไปหาเกษตร ท่านผู้ฟังก็รวมกลุ่มกันก็มาปรึกษากัน ผู้นำมีส่วนสำคัญเราไม่สามารถจะทำอะไรเองได้ ท่านผู้ว่าครับแม่ฮ่องสอนเราจะมีเกษตรเป็นหลัก แต่อาจจะมีอาชีพอื่น ๆ มาเสริม อย่างที่เราทราบกัน ที่ดินมีน้อย บางคนบอกปลูกบ้านแล้วก็หมดนอกจากเลี้ยงสัตว์แล้วมีอาชีพอะไรเสริมอีกครับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณศิริ)	มีครับ ต้องสำรวจในครอบครัวหนึ่งมีแรงงานอาจเป็นลูกคนที่หนึ่งคนที่สองหรือพี่หรือน้อง มีใครทำหน้าที่อะไรบ้าง คนนี้มีแววที่จะไปอบรมทางด้านวิชาชีพ ก็ส่งเสริมให้เขามีการฝึกวิชาชีพ ให้เขาหากินด้วยตนเองได้และเป็นการเพิ่มรายได้แก่ตัวเอง นวมินทฯก็มี กศน.ก็มี และหน่วยงานอีกหลายหน่วย นอกจากราชการแล้วยังมีของเอกชน เรื่องของเกษตรและปศุสัตว์เราจะรอแต่ราชการไม่ได้ ต้องฝึกคนในหมู่บ้านให้ทำเป็นเหมือนเจ้าหน้าที่ แต่ละคนก็จะมีอาชีพและสามารถบริการประชาชนได้ ก็ทำหน้าที่แทนเจ้าหน้าที่ไม่ว่าจะไปฉีดยาให้วัว ทำคลอด หรือว่าให้คำปรึกษา ก็สามารถทำได้ ก็โดยฝึกฝนคนในพื้นที่ให้ดำเนินการอย่างนี้จะช่วยให้ยั่งยืน ถ้าราชการไปบางที่ไปบางที่ไม่ได้ แต่ก่อนอื่นต้องศึกษาคนในพื้นที่ก่อนระหว่างหมู่บ้านนี้ ตำบลนี้ก็แลกเปลี่ยนกันก็มาดูงานกันแล้วทดลองให้ทำเหมือนหลายประเทศที่เขาทำกัน ไม่ต้องรอราชการ เช่นเดียวกันกับการฝึกวิชาชีพ บางทีก็เก่งกว่าเจ้าหน้าที่ เช่น ฝึกซ่อมรถจักรยานยนต์ ตัดผม เสริมสวย แม้ว่าไม่หากินในแม่ฮ่องสอนก็ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ก็เป็นการช่วยเหลือครอบครัว โดยไม่ต้องขอเงินพ่อแม่จะไปทำอะไรบ้างมีเยอะแยะมากมาย เงินที่จะให้ลงทุนก็มีเยอะ ฉะนั้นตรงนี้เราทำอย่างไรจะบอกแรงงานที่ว่างไม่ได้ใช้อย่างเต็มที่ ให้มีอาชีพติดตัว อยู่ที่

	ไหนก็ไม่ตายไม่อด อันนี้ก็ต้องไปดำเนินการทำ
นายสุริยัน เชนรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณศิริ)	บ้านเราโดยเฉพาะช่างฝีมือมีความรู้มีน้อย มีคุณภาพน้อย จะหาช่างที่มีคุณภาพจริงไม่ค่อยมี ส่วนมากจะมีประสบการณ์ แต่แปลกครับท่านผู้ว่าครับ เวลาไปทำงานเมืองนอก เงินเดือนเยอะ แต่ก่อนที่จะไปทำงานเมืองนอกต้องมีการพัฒนาฝีมือจากเมืองไทยก่อน คนจะไปทำงานเมืองนอกมาก ผมว่าจุดนี้ทำให้คนไหลออกไปทำงานเมืองนอกมากขึ้น แทนที่จะฝึกอาชีพที่บ้านเราแล้วมาทำงานที่บ้านเรา เด็กที่จบการศึกษาบ้านเราออกไปต่างจังหวัดก็เยอะเหมือนกันที่ฝึกอาชีพถ้าเป็นไปได้อยากให้อยู่ในชุมชน ท่านมีแนวคิดอย่างไรว่าคนที่พอจะช่วยพัฒนาชุมชนได้แต่ออกไปอยู่อีกจังหวัดหนึ่ง ตรงนี้ผมมองว่า คนที่เรียนสายสามัญปกติก็จะได้ใบปริญญามาก็จะไปหางานทำ แต่ว่าการฝึกอาชีพไม่ต้องจบปริญญา แต่มีวิชาชีพติดตัว เขาเรียกว่าคนมีความชำนาญทางด้านแรงงาน จะต่างกับคนที่ไม่มี ความชำนาญคนที่ไปต่างประเทศเขาจะมีความชำนาญทางด้านขับรถยนต์ ช่างไม้ ช่างเชื่อม ก็จะได้ค่าแรงสูง แต่ถ้าคนคนนี้ทำงานอยู่บ้านได้เงินค่าวันละ 150 บาท แต่ได้อยู่กับครอบครัวก็ดีไปอย่าง แต่ว่าคนมีฝีมือมีความชำนาญพิเศษบินไปต่างประเทศแต่ได้เงินหกหมื่นเจ็ดหมื่น ส่งมาให้ครอบครัว ก็ทำให้ฐานครอบครัวดีขึ้นสามารถซื้อบ้านหรือซื้อที่ดิน ดีกว่าอยู่ในบ้าน แต่ส่วนที่สำคัญถ้าคนที่สามารถพัฒนาบางเรื่อง แทนที่จะให้ชุมชนชนบทของเวลาซ่อมออกมาข้างนอก แต่ว่ามีเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่พร้อมจะพัฒนาสามารถที่จะซ่อมได้ สามารถจะช่วยได้ทั้งระบบทางราชการที่กำลังดำเนินการออกตระเวนช่วยในการซ่อม การออก เช่นเมื่อน้ำท่วมอำเภอบาย ออกลูกเคลื่อนที่ไปซ่อม ปรับปรุงเรื่องระบบไฟฟ้า รถมอเตอร์ไซด์ แทนที่จะรอหน่วยราชการ โดยสรุปแล้วการที่จะเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย อยู่กับการหาวิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยตัวเอง ช่วยชุมชนให้ยืนอยู่ได้ไม่ต้องไปเสียค่ารถค่าราค่าใช้ ต้องหาคนที่มีความสามารถเข้ามา ไปตั้งอยู่ในหมู่บ้านนั้นแหละหลายครัวเรือนก็จะออกมาหาเราเอง ไม่ต้องออกไปข้างนอก คนคิดหัวดีดูทำเลแล้วมีลูกค้าเยอะก็ไปเรียนมาก็เป็นการเพิ่มรายได้ลดรายจ่ายของครัวเรือนทั้งหมู่บ้าน
นายสุริยัน เชนรักษา	ครับก็หมายความว่า ต้องพัฒนาฝีมือแรงงานซึ่งในจังหวัดแม่ฮ่องสอนก็มีอยู่

	แล้วหลายหน่วยงาน ซึ่งเขาก็สามารถที่จะนำเอาประกอบอาชีพได้ แต่ถ้าหากมีการศึกษาสูง ๆ ก็สามารที่จะไปทำงานในเมืองใหญ่ ๆ ต่างประเทศได้
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวัลย์ศิริ)	อีกอันหนึ่งซึ่งเราพูดค้างกันไว้ วิธีการทางด้านการเกษตร ซึ่งมีวิธีชีวิตอยู่แล้ว เราจะเพิ่มรายได้อย่างไร เรามาคิดว่าตอนนี้ น้ำมันแพง เราไปใช้เครื่องจักรกลในเรื่องสินค้าการเกษตร เรื่องของการไถ การหว่าน การอะไรก็ตาม จริงแล้วผมอยากจะมองกลับว่า ถ้าทุกครัวเรือนมีครัวมีวัวที่จะเทียมเกวียนรื้อฟื้นอันนี้มา ท่านเชื่อไหมว่าถ้าเอาวัวเทียมเกวียนแล้วไปขนของในเขตรอบเมืองเรา ที่ผมได้ไปเยี่ยม ผมเชื่อว่าทั้งวันเขาเอาวัวไปกินหญ้าอย่างเดียวนะ แต่เขาไม่ได้เอาเงินออกจากกระเป๋าแม่แต่บาทเดียว เพราะว่าวัวเขากินหญ้าแล้วเทียมเกวียนแล้วเอาของใส่ ซ่อมก็ไม่ต้องซ่อมอะไร ถ้าชาวบ้านบอกว่าไม่สะดวกสะดวกหรือไม่สะดวกเราต้องค่อยคิด ไปซื้อรถอีแต่นหรือซื้อรถไถ แต่ต้องเติมน้ำมัน เวลาเสียต้องซ่อม เราต้องใช้เงิน ตอนนี้ลิตรละยี่สิบกว่าบาท 2 ลิตรเท่าไร่ แต่ใช้วัวก็ลดรายจ่ายเพราะไม่ต้องเติมน้ำมัน เราทำได้ไหมบางอันก็ต้องเปลี่ยน บางทีมีน้ำไหลมาจากภูเขาแทนที่เราจะพากันไปเอาเครื่องสูบน้ำหรือว่าจะปั้มน้ำจากคลองขึ้นไปยังที่สูง แทนที่จะใช้ปั้มน้ำสูบน้ำใช้น้ำมันหรือไฟฟ้า เรามีวิธีการที่จะทำอะไรซักอย่างหนึ่งที่จะนำขึ้นไปได้ โดยไม่ต้องเสียน้ำมันต้องไปคิดหรือที่เห็นชัด ๆ ก็เรื่องของการหีบน้ำมันงา ถ้าไปใช้เครื่องที่ใช้ น้ำมันปั่นก็จะทำให้น้ำมันงาเหม็นหืน แต่ใช้วัวไม่ต้องใช้น้ำมันหรือจะใช้น้ำมันก็ได้ ไม่ต้องเสียอะไร แต่จะเป็นการลดค่าใช้จ่าย แต่ว่าเพิ่มรายได้ เราจะหาเครื่องทุ่นแรงที่ไม่ต้องใช้เงินใช้ทอง เราหาสิ่งทดแทนได้จะทำให้เราไม่ต้องใช้จ่ายมาก
นายสุริยัน เชนรักษา	จริง ๆ เรื่องของการเพิ่มรายได้ไปโยงกับการลดรายจ่าย ลดต้นทุน ก็เป็นการลดรายจ่าย แต่ว่าเราต้องสำรวจตัวเองก่อนเป็นการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้จริง ๆ แล้วไม่ยากเลย เพราะราชการเองก็มีหน่วยให้คำปรึกษาพร้อมจะให้คำปรึกษาตลอด เพียงแต่ว่าท่านต้องช่วยตัวเองมากที่สุด อยากให้ท่านฝากเรื่องลดรายจ่ายเพิ่มรายได้
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวัลย์ศิริ)	สรุปก็คือ สิ่งไหนที่ไม่มีประโยชน์ ฟุ่มเฟือย ไม่ว่าเรื่องกิน เรื่องการอยู่ เรื่องเสื้อผ้า อันไหนที่มันฟุ่มเฟือยและไม่จำเป็น เราก็ต้องลด ลดทำไม เพราะว่าลด

--	--

รายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่า สปอทรายการผู้ว่าฯ ตอน 5 เพลงเข้าราชการ นายสุริยัน เชนรักษา	สวัสดีครับคุณผู้ฟังที่เคารพครับ กลับมาพบกับรายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่าครับ วันนี้เรากลับมาพบกันเหมือนเช่นเคย รายการนี้ก็จะเป็นการพูดคุยกันกับท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนของเรา ในการแก้ไขปัญหาความยากจนครับ ตอนนี้ท่านก็อยู่กับเราแล้วครับ สวัสดีครับท่านผู้ว่าครับ ท่านผู้ฟังครับ สัปดาห์ที่ผ่านมาพูดคุยกันเรื่องการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ สองเรื่องนี้ท่านช่วยตัวเองแล้วรัฐบาลไม่ทอดทิ้งแน่นอน นโยบายของนายกทักษิณ ชินวัตร คุณผู้ฟังคงจะเคยได้ยินแล้วว่านโยบายแต่ละอย่างของท่าน โครงการล่าสุดที่รัฐบาลทุ่มให้กับหมู่บ้านนั้นก็คือ โครงการ เอส เอ็ม แอล หรือว่าโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน โครงการนี้เป็นอย่างไรและเราได้ประโยชน์อย่างไร สำหรับโครงการนี้ นายกรัฐมนตรีต้องการให้ประชาชนมีทุนมีความเข้มแข็งและร้องขอขึ้นมา โดยหน่วยงานราชการดำเนินการสำหรับ เอส เอ็ม แอล เงินที่จะให้ไปเป็นส่วนรวม หมู่บ้านขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ตามแต่จำนวนของหมู่บ้านมีประชากรเท่าไร เสร็จแล้วเงินตรงนี้เอาไปเป็นกลางทำประโยชน์ให้กับส่วนรวม ไม่ใช่เป็นรายครัวเรือน เราก็จะต้องตั้งคณะกรรมการ โดยประชาคม หลังมีประชาคมแล้วต้องมีคณะทำงานโดยคณะทำงานจะชี้นำโดยข้าราชการไม่ได้ เจ้าหน้าที่หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็จะเป็นคณะกรรมการไม่ได้ ส่วนคณะทำงานต้องเป็นประชาชนจริง ๆ แล้วหมู่บ้านต้องมาประชาคมกันว่าทั้งหมดมีประชากรที่อยู่จริงเท่าไร ตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไป 17% สมมุติ 70 % ตามประชากรที่มีอยู่ จะแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วนของหมู่
---	---

	บ้านนั้น ๆ จะทำอะไรบ้างที่เป็นส่วนรวมและเกิดประโยชน์สำหรับชุมชนนั้น ก็จะเพิ่มศักยภาพความคิดของประชาชนว่า เขาให้จำนวนเงินมาตามจำนวนที่กำหนดไว้ เช่น กรณี 1,000 คน ขึ้นไปจะได้จำนวนเงินเท่าไร ถ้ากว่า 1,000 คน จะเป็นจำนวนเท่าไร ตรงนี้ทางอำเภอก็จะไม่เป็นพี่เลี้ยง แนะนำ หลังจากนั้นก็นึกคิดว่าในหมู่บ้านเรานั้นเป็นแรงจูงใจที่ต้องทำ ที่ตกลงกับทางราชการจะต้องมาช่วย ปัญหาเผชิญอยู่จะต้องรีบแก้รับดำเนินการแสดงว่ารัฐบาลทำโครงการนี้ขึ้นมา เพื่อความต้องการของชุมชนจริง ๆ แต่เดิมจังหวัดหรือรัฐบาลทุ่มเงินมาก่อนหนึ่ง สร้างในสิ่งที่บางทีชาวบ้านอาจจะไม่ต้องการเล็งเห็นถึงหมู่บ้านเล็ก กลาง ใหญ่ ว่าหมู่บ้านนี้จะได้เงินเท่าไร ถือเอาพี่น้องประชาชนเป็นที่ตั้งในการที่จะเข้ามาบริหารเป็นคณะกรรมการ
--	---

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	หมู่บ้านขนาดเล็ก ตั้งแต่ 200-500 คนขึ้นไปจะได้ 200,000 บาท หมู่บ้านขนาดกลาง 500 คนขึ้นไปจะได้ 250,000 บาท หมู่บ้านขนาดใหญ่ตั้งแต่ 1,000 คนขึ้นไปจะได้ 300,000 บาท ก่อนจะได้เงินทุกหมู่บ้านต้องเตรียมความพร้อม นี่เป็นการขยายโอกาสที่ต้องไปหาความพร้อมให้ได้ ต้องเป็นคนไทยมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ต้องอยู่ในหมู่บ้านไม่น้อยกว่า 6 เดือน ต้องไม่เป็นข้าราชการหรือมีตำแหน่งทางการเมือง หรือเป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน ต้องได้รับเสียงสนับสนุนจากที่ประชุมไม่น้อยกว่า 20 เสียง พอหลังจากนี้ก็เป็นคณะกรรมการของหมู่บ้าน ของจำนวนพี่น้องประชาชนที่มาอยู่ว่าเราจะทำอะไรกันดี เมื่อได้มติส่วนใหญ่ว่าทำถนนหรือทำแหล่งน้ำ ทำอะไรก็ตามเอาเงินจำนวนที่ได้ไปทำอะไรที่ทำเป็นส่วนรวมไม่ใช่ทำเป็นส่วนตัว ที่ต่างจากกองทุนหมู่บ้าน ที่กองทุนหมู่บ้านให้กู้เป็นรายตัว โดยสร้างงาน สร้างรายได้ โดยการนำเอาเงินนั้นไปทำประโยชน์ ในการทำมาหากินเฉพาะตัวแล้วก็มาเอามาคืน แต่เงินกู้ เอส เอ็ม แอล ต้องเอาไปเป็นเรื่องของส่วนรวมต้องมีคณะกรรมการและต้องมีประชาคมหมู่บ้าน ประชากรที่มีอยู่ไม่น้อยกว่า 70 % ถ้าพร้อม เมื่อไหร่ก็ทำเรื่องผ่านทางอำเภอ เมื่อพร้อมแล้วไม่ต้องเสนอโครงการก็ได้ ให้คณะกรรมการและชาวบ้านทำประชาคมให้เรียบร้อย ทางอำเภอจะไปช่วยดูแล หรือว่าอาสาทางนักศึกษา พอโอนเงินมาทางประชาชนที่เป็นชาวบ้าน ก็มาดำเนินการว่าทำโครงการอะไรกัน หมายความว่า ไม่ต้องส่งโครงการไปก่อน เพียงแต่เราประชาคมแล้วค่อย
--------------------------------------	---

นายสุริยัน เชนรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวัลย์ศิริ)	แจ้งมาทางอำเภอ แล้วจะโอนเงินให้เป็นบัญชีของใครครับ เป็นบัญชีของหมู่บ้าน อันนี้เขาบอกว่าคณะทำงานของหมู่บ้านต้องได้รับรับรองมากกว่า 20 เสียง แปลว่าเลือกตัวคณะทำงาน ผู้หญิงก็ได้ผู้ชายก็ได้ต้องมีอายุ 18 ปี หลังจากนั้นต้องมีคนรับรองว่าจะให้ทำงานต้อง 20 เสียง อาจจะมีคณะทำงาน 15 คน อาจจะเหลือเลือกผู้ชาย 4 ผู้หญิง 8 รวมเป็นคณะทำงาน จากทั้งหมด โครงการที่จะคัดเลือกต้องเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งไม่มีลักษณะแอบแฝงเพื่อนำเงินไปเป็นกองทุนหมุนเวียน ไปให้ประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนกู้ไม่ใช่ ต้องเป็นเรื่องส่วนรวม ในขณะที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนของเราได้ไปก่อน เพราะว่าพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนของเราได้ไปอำเภอและส่งกรมการปกครองไปแล้ว จากทั้งหมดเรามี 415 หมู่บ้าน ตอนนี้ส่งแล้ว 46% ประมาณ 187 หมู่บ้าน ซึ่งขณะนี้กำลังทยอย
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวัลย์ศิริ) นายสุริยัน เชนรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวัลย์ศิริ) นายสุริยัน เชนรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ส่งไปคงเหลืออยู่ 221 หมู่บ้าน ถ้าหมู่บ้านใดพร้อมที่ได้ทำประชาคมแล้วก็มาแจ้ง เราพร้อมแล้วประชาคมกันแล้ว เราก็พร้อมที่จะส่งใน 187 หมู่บ้านที่ท่านว่า ได้ส่งโครงการไปแล้วที่เหลือ 221 ไม่ยากที่จะดำเนินการ อาจจะมีบางหมู่บ้านที่ชาวบ้านอาจจะคุ้นเคยจะทำยากเหลือเกิน บ้างคิดบอกว่าไม่อยากให้อำเภอเป็นผู้นำหรือข้าราชการชี้นำ ชาวบ้านต้องร่วมกันคิดเอง ทำเอง เช่น อาสาสมัครศึกษาเป็นอาสาสมัคร ทางอำเภอก็จะพากันไปแนะนำว่า วิธีการทำประชาคมทำอย่างไร มีประชาคมก็ไปหาผู้ที่มีคุณสมบัติในหมู่บ้านมา มีตัวตนจริงอายุ 15 ปีขึ้นไป มาดูว่าทั้งหมดก็คนที่มาเลือกคณะทำงาน มีบอกไหมครับว่ามีข้อห้าม ข้อห้ามน้อย ยกเว้นคู่ส่วนตัวหรือใช้ประโยชน์ส่วนตัวส่วนหนึ่งถ้าชุมชนประสงค์ต้องการกู้ อันนี้เป็นปัญหา ในส่วนโครงการอาจจะสอดคล้องกับ อบต. ต้องตรวจสอบว่ามีงบของ อบต.อยู่หรือเปล่า ถ้า อบต.มีงบก็ต้องตรวจสอบ

นายสุริยัน เชนรักษา	โครงการค่อนข้างเร็วเห็นชัดว่า อบต. เพราะ อบต.ต้องจัดทำแผนประจำปีในเรื่องของทุนอุดหนุนหลักเกณฑ์เป็นอย่างไรบ้างครับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ)	ถ้าหมู่บ้านเล็กจะได้เงินสองแสน หมู่บ้านขนาดใหญ่หรือเล็ก ถ้าหมู่บ้านจำนวนประชากรหนึ่งร้อยสองร้อยแล้วแต่ประชาชน ถือว่าเป็นเงินทองของเขาจะโอนเงินมาให้ใช้จ่ายอย่างไรขึ้นอยู่กับคณะกรรมการ
นายสุริยัน เชนรักษา	โครงการนี้ชาวบ้านจะได้ประโยชน์มากน้อยแค่ไหน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ)	มีประโยชน์มากครับ อย่างเช่นเราทำสินค้าแล้วแต่ยังขาดเครื่องที่จะแพคไม่รู้จะเอาเงินที่ไหน เราก็เอาเงินนี้มาทำงานส่วนรวม หมู่บ้านใหญ่ทำสินค้าร้อยละหกสิบแต่ยังไม่มีที่วางขายของ เป็นส่วนที่เติมเต็มสำหรับ
นายสุริยัน เชนรักษา	ที่ยังขาด สมมุติน้ำประปาเดือดร้อนเหลือเกินขาดอยู่นิดเดียว ทุกคนจะได้ใช้น้ำประปา หรือตรงนี้ขาดสะพาน ลำบาก สำหรับเด็ก พ่อค้าแม่ค้าก็อาจจะใช้เงินแค่ 500,000 บาท ไปทำสะพานก็แก้ความเดือดร้อน ผสมผสานกันกับกองทุนหมู่บ้าน กขค. ถ้าเรามีร้านค้าชุมชนเกิดมามีความเห็นแลกเปลี่ยนไม่รู้ว่าจะเอาไปไว้อย่างไร
นายสุริยัน เชนรักษา	แต่ขอให้เป็นส่วนรวม สมมุติตำบลนี้มีโรงงานอยู่ขาดเครื่องจักรแต่ว่าทุกคนมีประโยชน์ร่วมกันที่ผ่านมามีปัญหาหรือเปล่าครับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ)	ปัญหาที่ล่าช้าก็พี่น้องประชาชนที่เขาไม่มีชื่ออยู่ในพื้นที่ แต่เขาต้องมาทำงานจะอย่างไร ทางราชการจึงกำหนดว่าเขาคนที่อยู่จำนวนเท่าไรก็เอาเท่านั้น ยังไม่เข้าใจยังสับสนอยู่ว่าเงินนี้จะเอาไปทำอะไรได้บ้าง แนวทางการดำเนินงานก็เป็นเรื่องของกลุ่มไม่ใช่ราชการ ถือว่าเป็นการขยายโอกาส เพื่อเติมเต็มในส่วนที่ขาดอยู่ให้ตัดสินใจกันเอง คิดกันเอง
นายสุริยัน เชนรักษา	สมมุติบางหมู่บ้านที่เป็นหมู่บ้านขนาดเล็ก แต่ว่าโครงการสูงกว่า 200,000 บาท จะทำอย่างไร

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวณิชย์ศิริ) นายสุริยัน เชนรักษา	ได้รับ ต้องการเงินส่วนอื่นมาสมทบ ก็สามารถที่จะเอาเงินจาก อบต.บ้าง หรือจากการลงทุนหรือผู้บริจาค หรืออาจจะไปของบประมาณจาก อบต.และ อบจ. นี่เป็นนโยบายหนึ่งของรัฐบาล ที่พยายามจะให้พี่น้องประชาชนคิดเอง ทำเอง บริหารงานด้วยตัวเอง สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้ประชาชนสร้างความสามัคคีแทนที่จะรอรับจากรัฐ และราชการ ที่เหลืออีก 200 หมู่บ้าน ท่านคิดว่านานไหม
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวณิชย์ศิริ) นายสุริยัน เชนรักษา	ไม่นานครับ ผมเชื่อว่าหมู่บ้านที่เหลืออยู่ต้องดำเนินการความพร้อม ถ้าเงินมา จะมีปัญหา ต้องรีบดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาของหมู่บ้าน ในส่วนของเงินที่ได้มาก็ไปสร้างประโยชน์สิ่งสาธารณูปโภค โดยเฉพาะ เรื่องของการประกอบอาชีพ ก็สามารถใช้จ่ายเงินก่อนนี้ได้ หลายคนสงสัยปีหน้าจะมีอีกไหมครับ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวณิชย์ศิริ) นายสุริยัน เชนรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาวณิชย์ศิริ) นายสุริยัน เชนรักษา	ถ้าทำดีรัฐบาลก็คงจะให้มาเรื่อย ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด เชื่อว่ารัฐบาลต้องสนับสนุนไปเรื่อย ๆ เหลือก็สามารถที่จะเพิ่มหรือทำเป็นกองทุนได้ โครงการนี้เป็นโครงการเพิ่มศักยภาพ อยากให้ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนฝากถึงพี่น้องประชาชนด้วยครับ ผมอยากจะฝากนะครับ นี่เป็นมาตรการหนึ่งที่เราทุกคนต้องร่วมมือกันต้องคิดเองทำเอง ระมัดระวังในการใช้จ่ายอย่าให้เกิดการรั่วไหลจะช่วยท่านทั้งหลายให้พ้นจากความยากจน ขอบพระคุณผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ท่านสุพจน์ เลาวณิชย์ศิริ ที่ขยายโอกาส นี่ก็เป็นอีกหนึ่งโครงการ ตอนหน้าเราจะเอาเรื่องของการขยายโอกาสมาฝากกัน วันนี้เวลาหมดแล้วผมกับท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนลาไปก่อน

	จึงเกิดรายการผู้ว่า.....เพลง.....
--	--

รายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่า สปอทรายการผู้ว่าฯ ตอน 6 เพลงเข้ารายการ นายสุริยัน เชนรักษา	สวัสดิ์ครับคุณผู้ฟังก็กลับมาพบกับรายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่าเหมือน เช่นเคยครับ ซึ่งท่านผู้ว่าจะมาพูดคุยสนทนาเรื่องคาถาแก้จน ท่านได้เล่าให้ฟังในสิ่งที่ท่านได้ทำมาแล้ว ท่านอยากจะให้คนในชุมชนได้แก้ไขความยากจน การขยายโอกาสนั้นทำได้หลายทาง ตามที่รัฐบาลได้วางนโยบายเอาไว้ วันนี้เราจะได้คุยกันถึงสิ่งที่รัฐบาลได้ทำไว้แล้ว วันนี้เราจะพูดคุยกันถึงเรื่องของกองทุนหมู่บ้านว่า ทำไปแล้วประสบความสำเร็จไหม มีปัญหาอะไรบ้าง เรื่องของการขยายโอกาสด้านอื่น ๆ สวัสดิ์ครับท่านผู้ว่าครับ ครับ สำหรับเรื่องของกองทุนหมู่บ้านจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ดำเนินการมาแล้วสำเร็จไปมากน้อยแค่ไหนแล้วครับ
---	---

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ)	สำหรับจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยภาพรวมประสบความสำเร็จ กองทุนหมู่บ้านนี้เราได้ตรวจสอบแล้วว่าการคืนมากน้อยแค่ไหน ประเด็นปัญหาเราต้องดูว่าไปเอาเงินที่ไหนมาคืน แต่ถ้าไปยืมมาคืนถือว่าไม่สำเร็จ แต่ถ้าไปประกอบอาชีพได้รายได้เสริมขึ้นมาไปประกอบอาชีพแล้วเอาเงินมาคืนถือว่าประสบความสำเร็จ อันนี้เราจะต้องไปดูให้ลึก ๆ ลงไป จากหลาย ๆ ฝ่ายที่เราไปเยี่ยม ได้นำเงินที่กู้กองทุนไปใช้ประโยชน์ การเพิ่มรายได้จากการแก้ไขครอบครัวได้มากพอสมควร แต่ส่วนหนึ่งก็แล้วไปดำเนินการไม่สามารถเพิ่มรายได้ก็ถือว่าไม่ประสบความสำเร็จ แต่ทั้งจังหวัดตอนนี้เรามีเงินกองทุนหมุนเวียนถึง 437 ล้านบาท ทั้งหมดมี 415 ล้านบาท สมาชิกยังไม่ชำระครบสัญญาประมาณ 7 ล้าน ประมาณ 500 ราย จากที่ชำระมานั้นไม่แน่ใจว่าไปกู้ที่อื่นมาชำระหรือไม่ ก็บอกเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบมาก่อน
นายสุริยัน เชนรักษา	ตรงนี้สำคัญ จุดประสงค์ของรัฐบาลก็คือไม่ต้องการให้ประชาชนไปกู้เงินนอกระบบ ส่วนหนึ่งก็ไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย เวลาที่บอกเจ้าหน้าที่ว่าไปลงทุนพอไม่สามารถก็ไปกู้ยืมมาส่งคืนเหมือนเดิม
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน (นายสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ)	อยากฝึกหารายได้ ฝึกการลงทุน ฝึกการทำรายรับ รายจ่าย เงินกู้มาต้องคิดออกอ่านออก ถ้ากู้ไปขายของ ขายขนม ขายอาหารตามสั่ง หรือว่าเอาไปปลูกพืชปลูกผัก ไปขายได้กำไรมาถือว่าเป็นการเพิ่มรายได้ อย่างนี้ถือว่าถูกต้อง สามารถแก้ไขปัญหาได้ และแก้ไขความยากจนได้ สามารถที่จะเอาเงินที่ได้เพิ่มขึ้นมาไปใช้หนี้ อย่างนี้ถือว่าเป็นการถูกต้อง ไม่ใช่กู้เงินกองทุนเพื่อเอาไปกินเหล้าไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือยชะหมดแล้วไปหาเงินที่อื่นมาคืนแล้วบอกว่าประสบความสำเร็จถือว่าไม่ถูก สิ่งที่ต้องดู คือ เอาเงินไปทำได้ประโยชน์ได้กำไรเอามาคืนเหลือนั้นเป็นส่วนของเราถือว่าเป็นแนวทางที่อยากให้พี่น้องประชาชนตระหนักในเรื่องนี้ให้มาก
สุริยัน เชนรักษา	ต้องย้อนไปที่เราคุยกันมากๆ ก็คือเรื่องของการจัดทำบัญชี เช่น เราได้เงินมาก็ลงบัญชีไว้ฝั่งหนึ่งเหลืออีกฝั่งหนึ่งไว้ลงการใช้จ่าย รัฐบาลให้ออกาสเราแล้วการใช้จ่ายต้องมีสติคิดหนึ่ง ท่านครับเงินกองทุนที่ว่าบางรายไม่สามารถใช้จ่ายคืนได้ ท่านคิดว่าเกิดสาเหตุอะไรครับ

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	บางที่เราอาจไปทั้งสองอย่าง บางคนตั้งใจดี บางคนไปทำในอาชีพที่เสี่ยงไปทำการเกษตรเกิดภัยพิบัติ หรือแมลงกินหมดหรือแห้งแล้งตายหมดถือว่าเป็นเคราะห์กรรม ควรจะเอาเงินนั้นไปประกอบอาชีพนั้นหรือไม่ ต้องดูว่าอาชีพเสริมบางอย่างที่เราสามารถที่จะลงทุนได้รายได้ขึ้นมา มีโอกาส มีตลาดใหม่ ทำแล้วขายได้ไหม บางทีอาจจะรับจ้าง บางคนประสบความสำเร็จ ยกตัวอย่าง คุณเจริญพานิช สมาชิกกองทุนอำเภอปาย กู้เงินไป 20,000 บาท เอาไปประกอบอาชีพรับจ้างก่อสร้างทั่วไป เช่น แกมีฝีมือในงานฝีมืออยู่แล้วเอาไปเพิ่มต่อ รายได้ถัวเฉลี่ยเดือนละหมื่นบาท อย่างนี้ไม่ขาดทุน รับจ้างซ่อมแซมบ้านเขา อย่างนี้สามารถเพิ่มรายได้ บางคนกู้เงินแล้วไปทำขนมจีน บางคนก็ใช้มอเตอร์ไซด์วิ่งซื้อกับข้าวขายตามหมู่บ้าน บางคนซื้อเครื่องเชื่อม เพราะมีอาชีพทำบานประตูหน้าต่าง บางคนก็ไปซื้อเครื่องตัดผม บางคนก็ไปเสริมสวย บางคนก็ไปขายของชำของคุณเจี๊ยะ ทอนแอร์ เช่นเดียวกับที่แม่नादेง รายได้เพิ่มเฉลี่ยเดือนหนึ่งกว่า 5,000 บาท อย่างนี้มีการทำอะไรอยู่ได้อย่างของคุณอำนาจ แม่नादेงเหมือนกัน แกจะมีวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ยืนยันได้ว่าปลูกกระเทียมหรือถั่วเหลืองเอาไปทำอะไร อาจจะขายอย่างเดียว อาจจะมีการเอาถั่วเหลืองไปทำอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นน้ำเต้าหู้หรือเป็นถั่วเน่า หรือคุณดวงเดช ดวงแสน เลี้ยงโค กู้ 20,000 บาท ทดลองเลี้ยงตัวเดียว ลงทุนไปตัวซั๊กหมื่นห้า จูงไปผูกไว้จาก 15,000 บาท ก็ได้ 20,000 บาท อยู่เฉยๆยังได้ขี้วัวมาใช้ ยกเว้นเราจะทำให้วัวออกลูก วัวไม่ออกลูกขาดทุนได้ ที่ทุ่งรวงทอง ตำบลแม่ลาน้อย คุณคารา พรรณสุข ประกอบอาชีพขายของชำ อาหารตามสั่ง กำไรเดือนเป็นหมื่น เดือนหนึ่งเราเก็บไม่มาเดือนละ 2,000 บาท ก็ประสบความสำเร็จ หลายท่านประสบความสำเร็จ
สุรียัน เดชรักษา	ต่อไปไม่มีใครหรอกที่จะคิดหนี้รัฐบาล แต่ยังไม่ทราบวิธีการ โดยเฉพาะคนที่จะไปประกอบอาชีพส่วนตัว บางคนพอกองทุนหล่นมาปั๊บกู้ไว้ก่อน แต่ไม่รู้จะทำอะไร กู้ไว้ก่อน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	อันนี้สำคัญหนึ่งเราต้องรู้ว่าต้องทำอะไร คือ ทำอาชีพเกษตร ต้องมาดู ต้องมาทดลอง ต้องมาทดสอบ เราจะมีศูนย์พัฒนาที่โป่งแดง ที่เราเป็นโครงการพระราชดำริ เรามีทั้งเลี้ยงไก่ เลี้ยงวัว เลี้ยงปลา มีทั้งปุย ทั้งหมดเป็นปุยชีวภาพ ต้องไปศึกษาว่าตัวเองพร้อมก่อน ไม่ใช่กู้ก่อนหรือจะไปที่ศูนย์พัฒนา

	ฝีมือแรงงาน อยากจะเรียนช่างตัดผม เชื่อม หรือมาทางด้านเกี่ยวกับการค้า มาศึกษาหาความรู้แล้วเอาเงินไปทำ เราเรียกว่าอาชีพติดตัวมือเปล่าก็ไปได้ เรามีความคิดติดตัวทุกเรื่อง พอมีเงินมาให้มันนิดเดียวไม่ต้องมาก บางคนใช้เงิน 8,000 เขามีอาชีพดั้งเดิม เขานำเงินมาซื้อเครื่องมือตัดผม เวลา 8 ปี เขาใช้เงินซื้อที่ได้ 5 ไร่ มีความขยัน หมั่นเพียร มุมานะ บากบั่น สิ่งเหล่านี้ทำให้เราสามารถเพิ่มรายได้ เราสามารถขยายโอกาสไม่ว่าจากปากชาวบ้าน หรือหน่วยราชการก็ศึกษา หรือว่าเพิ่มรถแมคโคร ไม่รู้รถหนักจะทำอย่างไร ถ้าไปต่างประเทศเขาก็ให้เงินเดือนมาก แต่อีกคนทำอะไรก็ไม่ไปเขาก็ให้ไปหิวป่วนอย่างเดียว จะทำให้ราคาเรามีค่า เราต้องมีวิชาชีพติดตัวสามารถใช้ประโยชน์นี้ก็เป็นประโยชน์ นี่ก็เป็นโอกาส ที่ต้องมาขยายกัน
สุรียัน เดชรักษา	เรื่องของการขยายโอกาส เรื่องของการศึกษา ก็เป็นเรื่องสำคัญโดยการฝึกจากพ่อแม่ การศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอนของเรามีทั้งวิทยาลัยชุมชน มีศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน ไม่ว่าท่านอยากเรียนเรื่องการทำขนม เรื่องของการตัดผม นี่เป็นการขยายโอกาสของรัฐบาล เพราะฉะนั้นถ้าผู้ฟังไม่อยากเสียโอกาสมีเวลาโอกาสไป ท่านสามารถนำเงินเล็กน้อยที่ถูมาประกอบอาชีพให้หลุดพ้นจากความยากจน นี่ก็เป็นสิ่งที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดฝากไว้ ท่านผู้ว่าครับมีเวลานิดหน่อยอยากให้ท่านฝากไปถึงท่านผู้ฟังอีกนิดหนึ่ง
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ครับก็อยากจะฝากคุณผู้ฟังอีกนิดหนึ่ง การฟังรายการวิทยุ การทดลองทำทั้งที่ ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรก็ดี ต้องไปศึกษาว่าเขาทำอย่างไร มันได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น มันได้ไม่ขาดทุน เราต้องขวนขวายหาทุกด้านเท่าที่มีโอกาส สุดท้ายที่สำคัญแม้เรามีเงิน มีภูมิปัญญา แต่จี้เกียจ ไม่มีความขยัน ขยันแข็ง ไม่มีความมุมานะบากบั่น หนักไม่เอา เบาไม่สู้ แต่ถ้าคนไหนหนัก เบาเอาสู้ มีความเพียรพยายาม สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เราพ้นจากทุกข์ จากความยากจน สิ่งเหล่านี้ทำให้เราพ้นความจน ไม่มีใครจะจนตลอดชาติ ทุกอย่างผันแปรไป มีสุขมีทุกข์ มีแล้วจนจนแล้วมี สิ่งเหล่านี้จะหมดไปด้วยความเพียร พยายาม การละ เลิก อบายมุข สิ่งที่ทำให้เราขาดทุนเสียไปเปล่าประโยชน์ เราทำได้เท่าไรจ่ายเท่าไร อย่างคำพูดที่ว่าหาเก่งเก็บไม่เก่งไม่มีทางรวย แต่หาไม่เก่งแต่เก็บเก่งอาจจะรายนั่นคือ ต้องรู้จักใช้จ่ายประหยัด ออกออมแล้วต้องทำบัญชีใช้จ่าย เตือนสติว่ามันเกินแล้วจะต้องหยุด

สุรียัน เชนรักษา	สิ่งที่ผู้ว่า ฯ พูดยามนั้นครบแล้ว โดยเฉพาะเรื่องของการมีสติ การยังคิดว่าตอนนี้เรากำลังทำอะไรอยู่ ที่สำคัญเราต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและผู้อื่น จึงจะสามารถอยู่ในสังคมได้ นี่คือการขยายโอกาสเรื่องการแก้ปัญหาความยากจน สิ่งหนึ่งที่สำคัญต้องไปศึกษาหาความรู้เพื่อตัวเอง สิ่งที่เราจะไปช่วยเป็นเพียงเล็กน้อย วันนี้เวลาหมดแล้วลาไปก่อน สวัสดีครับ จึงเกิดรายการฟังสบายสไตล์ผู้ว่า ฯเพลง
-------------------------	--

รายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่าฯ สเปอตรายการผู้ว่าฯ (ตอนที่ 7) เพลงเข้ารายการ คุณสุรียัน เชนรักษา	สวัสดีครับขอต้อนรับคุณผู้ฟังเข้าสู่รายการ คุยสบายสไตล์ผู้ว่าฯอีกครั้งหนึ่ง สำหรับรายการนี้เราจะมาพูดคุยกันถึงเรื่องของการแก้ไขปัญหาความยากจน
---	---

	ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งของพี่น้องประชาชนและเป็นนโยบายของนายกทักษิณคุยกับประชาชน ได้ประกาศให้เห็นอีก 4 ปีข้างหน้าจะมีความยากจน ครัวก็มีหลายแบบหลายอย่างที่จะนำไปแก้ไขได้ รัฐบาลก็จะชี้แนะได้บางสิ่งบางอย่าง แต่คนที่ปฏิบัติจริงๆก็คือ พี่น้องประชาชน หลายตอนที่ผ่านมาท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอนก็ได้พูดถึงสิ่งที่ทำให้เราชาวแม่ฮ่องสอนหายจน ท่านได้เน้นย้ำอยู่เสมอถึงการทำบัญชีรายรับรายจ่ายรวมถึงลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ เราได้พูดคุยกันถึงเรื่องการให้โอกาส ซึ่งเราได้พูดคุยกันไปแล้ว และอีกหนึ่งโครงการครบ 4-5 ปี ก็คือโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งได้รับความสนใจจากตลาดที่วางขายตามจุดแสดงสินค้าต่างๆ ต้องมีการพัฒนาหาความรู้เพื่อพัฒนาสินค้าแม่ฮ่องสอนเราก็มีหลายอย่างที่น่าสนใจ วันนี้เรามาฟังท่านผู้ว่าราชการจังหวัดกันว่าจะเพิ่มประสิทธิภาพของสินค้าได้อย่างไร สวัสดิ์ครับท่านผู้ว่าครับ ที่ผ่านมหลายปี จังหวัดแม่ฮ่องสอนของเราได้ผลิตภัณฑ์สินค้าและหลายอย่างที่ขึ้นชื่อ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน นายสุพจน์ เลาว์ณย์ศิริ	ครับสำหรับแม่ฮ่องสอนของเรา ก็มีสินค้าขึ้นชื่อหลายรายการ สิ่งที่เราต้องคำนึงถึงก็คือเรื่องของความปลอดภัย ให้เขาชีวิตยืนยาว อยากจะใช้ฝีมือของคน อย่าใช้เครื่องจักร สิ่งที่เราต้องคำนึงถึงเรื่องธรรมชาติ ประเภทอาหารก็คือ ขนมเงาะ ดังไปทั่ว ไปวางขายที่เมืองทองธานีคนกรุงกันเข้าเหมือนได้ของฟรีและเรื่องของน้ำมันงาตรงนี้เป็นจุดเด่นของเรา และอีกอันหนึ่งก็น้ำผึ้งจริงๆแล้วน้ำผึ้งมันมีทุกจังหวัดเพราะว่าเป็นน้ำผึ้งเลี้ยง แต่ว่าแม่ฮ่องสอนนั้นอยู่ที่สูงและมีดอกไม้เน่านานพันธุ์ ก็จะหามาที่แม่ฮ่องสอนและเรื่องผ้าเรามีฝีมือมากในเรื่องนี้ มีสีสันทัน และนอกจากนั้นก็เครื่องจักสานบ้านเลโค๊ะ อันนี้คิดอันดับมากฝีมือดีทำก็อันก็ขายทำแล้วเก็บไว้ได้นาน
คุณสุริยัน เชนรักษา	ครับ สำหรับบางช่วงนี้ก็ออกมาเยอะ เพราะว่าเป็นหน้าที่จะทำผลิตภัณฑ์รับนักท่องเที่ยว เน้นวิถีธรรมชาติเหมือนบ้านปางหมูโซ่ไหมครับ ครับใช้วัวไม่ใช้เครื่องจักร และการปลูกต้องปลูกแบบธรรมชาติคนกินก็สบายใจเพราะว่าไม่ใช่สารเคมี แล้วมาผลิตแบบธรรมชาติไม่ใช่เครื่องจักรและน้ำมัน ถ้าใช้น้ำมันดีเซลมาผลิตแล้ว ตัวละอองน้ำมันจะกระจายกับน้ำมัน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ทำให้มันเห็นเร็ว ถ้าเราทำแบบธรรมชาติจะเก็บไว้ได้นาน ที่บ้านปางหมูใช้วัว และที่บ้านสบสอยก็ใช้พลังน้ำ เราต้องช่วยกันคิดว่าเราต้องช่วยกันลดต้นทุนการผลิต วัวกินหญ้า เลี้ยงอ้วนเดี๋ยวก็ขายได้อีก
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ครับ นี่ก็เป็นการลดต้นทุนการผลิต อย่างเช่นเครื่องจักสานและการทอผ้าด้วยมือก็ถือว่าลดต้นทุนการผลิต ท่านผู้ว่าครับสินค้าที่มีชื่อ ท่านผู้ว่าคิดว่าจะทำอย่างไรให้สินค้านั้นมีคุณภาพครับ ความซื่อสัตย์กับลูกค้าเป็นเรื่องสำคัญ ต้องทำให้ได้มาตรฐาน เรื่องของผลิตภัณฑ์ไม่ใช่ชุดหนึ่งคืออีกชุดต่อมาไม่ดี เรื่องอาหารก็เหมือนกันครั้งแรกทำอร่อยทำดีครั้งต่อมาไม่ใช่ เวลาเขามาซื้อมันไม่ได้มาตรฐาน เวลาเขามาซื้อต้องให้ได้มาตรฐานนั่นคือ คุณภาพตัวสินค้าอยู่ตามปกติไม่ใช่เปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆราคาต้องไม่แพงจนเกินไป จะต้องจัดรูปภาชนะที่ใส่ต้องให้ทันสมัยสะดวกบ้างในการทำลองทำดู ต้องมีการกระจายสินค้าไปทั่วโลกทั้งในและต่างประเทศ ต้องมีการประชาสัมพันธ์ด้วย ต้องประชาสัมพันธ์ด้วย ต้องประชาสัมพันธ์คุณภาพและลักษณะของสินค้า ด้วยว่ามีประโยชน์อะไร อย่างงว่ามันมีประโยชน์อย่างไรใช้น้ำมันงาแล้วผิวจะนุ่มหรือว่ามีประโยชน์อย่างไรต่อร่างกาย อันนี้จำเป็นสำคัญมาก
นายสุริยัน เชนรักษา	ครับท่านผู้ว่าครับ อย่างเช่นในเรื่องของไก่ก็เหมือนกัน รวมถึงการเลี้ยง การขนย้าย เรื่องเหล่านี้ก็สำคัญ
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ครับ สำคัญมากๆเลยครับ หากเราโฆษณาอย่างผักก็ดี ถ้าเราไปคุยว่าเราใช้ปุ๋ยชีวภาพ ไม่ใช่สารเคมีใดๆ คนก็จะมองแล้วว่ากินแล้วไม่อันตรายสุขภาพจะแข็งแรง งามีธรรมชาติไม่ได้ใช้ปุ๋ยเคมีคนก็จะเพิ่มเพราะขบวนการผลิต เช่น ผักปลอดสารพิษก็ต้องราคาดีกว่าผักใช้สารพิษ เราต้องซื่อสัตย์ต่อผู้บริโภคเราอย่าไปโกหก อย่างเช่นน้ำผึ้งก็เหมือนกันเราอย่าเอาไปผสมน้ำตาลเขาก็จะลังเลเวลาซื้อ ในเรื่องของแม่บ้านก็ที่ดีต้องรวมกลุ่มกันเพื่อที่จะพัฒนาสินค้านะคะผมคิดว่าจะทำอย่างไรให้สินค้าพัฒนาคุณภาพ
คุณสุริยัน เชนรักษา	ครับ ผมมองว่าการรวมกลุ่มกันเป็นส่วนสำคัญ และควรจะมีกลุ่มหนึ่งทำผลิตภัณฑ์ กลุ่มหนึ่งบรรจุภัณฑ์ และกลุ่มหนึ่งก็ประชาสัมพันธ์ ครับท่านครับ

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	สินค้าที่เราเอ่ยมายังมีอีกหลายชนิดที่เรายังไม่ได้พัฒนา ในเรื่องนี้เราได้เน้นย้ำพัฒนาการจังหวัดและพี่น้องประชาชนที่จะเข้าร่วมทำ โอท็อป เรื่องที่เราจะพัฒนาสินค้านั้นเราจะต้องดูก่อนว่าสินค้านั้นมีจุดเด่นจุด ด้อยตรงไหน รวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับหีบห่อ ทำเสร็จแล้วคุณภาพต้องนิ่งคงที่ไม่ ใช่เปลี่ยนแปลง ตลอดนี้เรากำลังเร่งรัดพัฒนาทำเสร็จแล้วก็ต้องหาตลาด เราทำ ดี เราทำเก่ง สินค้าคนนิยม แต่เราเอาเก็บไว้บ้านไม่รู้จะเอาไปทางไหน ฉะนั้น เราต้องร่วมกันทุกฝ่าย ทำสินค้าดีแล้วคนต้องการ แต่ต้องไปหาคนต้องการว่า อยู่ตรงไหน เมื่อหาเสร็จเรียบร้อยแล้วทุกอย่างก็จะเลื่อนไหล
คุณสุริยัน เชนรักษา	เรื่องของงา ถ้าเราขายในแม่ฮ่องสอน จะได้ราคาถูก แต่เราหาตลาดที่อื่นจะได้ ราคาดี สินค้าโอท็อปนะครับไม่ใช่ผลิตภัณฑ์อย่างเดียว แม่ฮ่องสอนเองก็มีจุด เด่นในเรื่องของการท่องเที่ยว แต่เรายังมีนักท่องเที่ยว ที่กำลังทำอยู่ก็คือ หมู่บ้านหัตถกรรม
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ถ้าหมู่บ้านมีฝีมือทางหัตถกรรม การทอผ้า การปั้นก็ดี ผมคิดว่าเราอยากให้คน ไปเยี่ยมไปชม คนที่อยากดู คือ วิธีการผลิต วางขายหลากหลาย นอกจากนั้น เราจะไม่มุ่งเน้นเฉพาะโอท็อปหรือหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เราจะผสม ผสานกลมกลืนวิถีชีวิตในหมู่บ้านนั้น เช่นหมู่บ้านนั้นผลิตงา เราก็จะจัดโฮมส เตย์ให้เขาได้เห็นวิธีผลิตงา หรือหมู่บ้านนี้มีวัว หรือมีการทอผ้า ฯลฯ ฉะนั้น นอกจากจะไปซื้อสินค้ายังได้เรียนรู้วิถีชีวิต เขาอยู่อย่างไร กินอย่างไร อยู่ อย่างไรพอเพียงเป็นอย่างไร บ้านช่องที่เขาทำอยู่ก็อยู่แบบโบราณ มีประเพณี วัฒนธรรม มีการแสดง มีการจัดงานประเพณีต่างๆให้คนได้มาเยี่ยมชมดู ตอน นี้จังหวัดกำลังเร่งรัดพัฒนาหมู่บ้านตัวอย่าง 11 หมู่บ้าน พัฒนาชุมชนอีก 6 หมู่บ้าน
คุณสุริยัน เชนรักษา	สุดท้ายมีเวลาเล็กน้อย ฝากถึงหมู่บ้านที่มีสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งหรือกำลัง พัฒนาอยู่
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ฝากให้พี่น้องที่ทำโอท็อปรักษาคุณภาพ ต้องรวมกลุ่มกัน ทดลองทำ หาแหล่ง ทุนดอกเบี้ยต่ำ ปรึกษาหารือคนรู้ ประสานส่วนราชการ จะได้นำมาว่าสิ่งที่ ผลิตจะเอาไปทำอะไร อย่าต่างคนต่างทำ ต้องทำร่วมระหว่างเอกชน รัฐ จะทำ ให้โอท็อปก้าวหน้าไปได้

คุณสุริยัน เชนรักษา	ขอบคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ถือว่าเป็นการขยายโอกาสที่จะ ทำให้หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้เจริญก้าวหน้า เดี่ยวคราวหน้ามาพบกัน ใหม่สำหรับวันนี้ลาไปก่อนสวัสดิ์ครับ จึงเกลัรายการ ด้วยเพลง
----------------------------	---

รายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่าฯ สปอทรายการผู้ว่าฯ (ตอนที่ 8) เพลงรายการ คุณสุริยัน เชนรักษา ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	สวัสดิ์ศรีรับท่านผู้ฟัง กลับมาพบกับรายการคุยสบายสไตล์ผู้ว่าฯ ก็มีผมสุริยัน เชนรักษา และท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน สวัสดิ์ศรีรับท่านผู้ว่าฯ คุยจากการทำงานของท่านก็คงจะเหนื่อยเหมือนกัน ท่านเดินทางมาอยู่แม่ฮ่องสอน 3 ปี เดินทางไปทั่วจังหวัดแม่ฮ่องสอน ท่านมีความประทับใจกับคนแม่ฮ่องสอนขนาดไหนครับท่านพ่อแม่พี่น้อง ผมอยากจะบอกว่าผมชื่นชมและประทับใจชาวจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่มีน้ำใจทุกคน ส่วนมากคนแม่ฮ่องสอนอยู่ในศีลในธรรม รักสงบ เอื้ออาทรต่อผู้อื่นและมีน้ำใจดีใจต่อนักท่องเที่ยว รักษาประเพณีไว้ คนที่นั่นถึงแม้จะมีหลายเผ่าพันธุ์แต่อยู่กันอย่างผสมกลมกลืน รักสามัคคีกันดี ให้ความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน เด็กที่นี่ไม่ใช่เยาวชนที่สร้างปัญหา เชื่อถือบิดามารดา ยังเข้าวัดเข้าวา เป็นวาสนาของผมที่มีโอกาสที่ศักดิ์สิทธิ์และสงบเงียบ เวลาผมทำงานเหนื่อยๆผมขับรถออกไปดูวิวทิวทัศน์ที่สวยงามทำให้ผมมีกำลังใจที่ว่าเมืองสามหมอก เมืองนี้มีความโดดเด่นอยู่ตรงที่ว่าเรามีป่าเขาลำเนาไพร มีแหล่งต้นน้ำลำธาร มีแสงสว่างบริสุทธิ์ มีอากาศที่บริสุทธิ์ ภูเขาเราก็สลับซับซ้อน มีต้นไม้ ปกคลุมด้วยหมอก มีป่าไม้นานาพันธุ์ มีคนเปรียบเทียบกับเมืองนี้เหมือนสวิตเซอร์แลนด์ วิถีชีวิตเรียบง่าย โบราณสถาน โบราณวัตถุมีความเป็นมาที่ยาวนาน ตลอดจนการแต่งกายของชาวไตและพี่น้องชาวไทยภูเขาเผ่าอื่น นุ่งกางเกงแบบกางเกงจีน นุ่งผ้าถุงยาวสุด ภาษานี้มนวล อาหารการกินเอร็ดอร่อย มีเสน่ห์ดึงดูดใจ ผมจะจากไปก็เหมือนกับบ้านซะแล้ว จากไปใจก็หายแม้จะไปอยู่แห่งไหนแม่ฮ่องสอนก็เหมือนบ้านผมอีกครั้งหนึ่งแล้วจะหาโอกาสหานักท่องเที่ยวช่วยเศรษฐกิจของจังหวัดแม่ฮ่องสอน การพั่นขันต่อหรือเรื่องอบายมุข ผมมาอยู่ก็ขอร้องกันบางครั้ง อาจจะรุนแรงบ้าง ก็ไม่มีการเล่นพนันในวัด การพนันในเมืองเบาบางลง ไม่หมดชะทีเดียว การขนคนเข้ามาในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเอาคนมาตัดไม้ไม่ถูกต้อง ได้ดำเนินการจับกุมปราบปรามขบวนการขนคนก็ลดน้อย เรื่องยาเสพติดถ้าเราสกัดกั้นไม่อยู่คนที่อยู่
---	--

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน
(นายสุพจน์ เลาว์ณยศศิริ)

ข้างในจะต้องกินยาบ้าตั้งกี่ล้านเม็ด เสียคนเพราะกินยาบ้าขบวนการต่างๆต้องใช้ความเฉียบขาด นอกจากนั้นในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการที่เกี่ยวกับกฎหมายตามชายแดน แม้แต่เรื่องวัวผมก็ได้วางมาตรการ การเรียนพ่อแม่พี่น้องว่าผมไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียอะไรทั้งสิ้น ให้พี่น้องได้เงินเข้าประเทศจากสี่ปีที่แล้วเก็บได้ไม่ถึง 40 ล้าน ผมมาอยู่นี้ได้ถึง 60 ล้านบาท เอาเงินเข้าหลวงทั้งสิ้น สิ่งเหล่านี้บางครั้งต้องรุนแรงใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ สิ่งอันหนึ่งที่ภาคภูมิใจ คือ พระธาตุคอกองมู ที่ไปกราบไหว้ มาวันแรกน้ำท่วมต้อนรับผม ผมก็ไปขอเงินขอทองมาทำงานเสร็จเรียบร้อย มาวันแรกก็มีงานให้ทำ หลังจากนั้นก็มาพิจารณาว่าถนนเส้นต่างๆ ผมเรียกนายช่างแขวงทางถนนจะเอาอย่างไร ให้ประเมินราคาไฟฟ้าคับๆติดๆจะปรับปรุงจะทำอย่างไรเราจะต้องทำให้คับๆติดๆถนนหนทางที่จะออกไปชายแดน การเชื่อมสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน ไปอย่างกึ่ง เราก็ได้สร้างที่ห้วยผึ่งไว้ก่อนที่ห้วยคันทน์นั้นก็ทำถนนเสร็จเสร็จ 49 ได้ 33 ล้าน ทำถนนลาดยางไปห้วยคันทน์ ไปแม่แจ่ม น้ำลาง ไปคอกองมู ไปถึงตองยี่จนได้ภายใน 2 ปี ส่วนในแม่สะเรียงเองเส้นทางไปสู่บ้านเสาหินได้ทำแผนงานโครงการให้รองนายกและรัฐบาลเพื่อพัฒนาเส้นทางนี้พยายามจะขยายสนามบินแม่ฮ่องสอน 300 เมตร กำลังจะเดินหน้าต่อชาวบ้านและวัดยี่นยอมแล้ว สนามบินปาย แม่สะเรียงก็กำลังจะก่อสร้างถนนจะได้อีก 70 ล้าน ถนนคอนกรีตเข้าหมู่บ้านเป็นห่วงถนนสะเมิงห้วยปูลิง ต้องทำถนนสำรองไว้ ถนนที่ต้องผ่านอำเภอขุนยวมผ่านแม่แจ่ม ตรงนี้ต้องมีการพัฒนา หรือที่แม่ลาน้อยตำบลห้วยห้อม ที่จะทะลุออกแม่วางก็จะต้องร่วมมือร่วมไม้กัน รู้สึกประทับใจ พี่น้องที่อยู่แม่ฮ่องสอนจงภูมิใจว่าท่านได้เกิดในดินแดนที่ทุกคนฝืนฝนจะมา ท่านเป็นเจ้าของบ้านเอง ท่านอย่าไปคิดว่าเราจะต้องร่ำรวย จะต้องเศรษฐี เราคิดอย่างเดียวว่าเราจะทำอย่างไรให้พอกิน พอบริโภคในครอบครัว ทำให้พอเพียงในครอบครัวหลังจากนั้นเหลือค่อยเอาไปขาย ถ้าเงินมาใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเราก็จะไม่หลุดพ้นจากความจนคนแม่ฮ่องสอนไม่ถึงขั้นเป็นคนจน อาหารการกินก็พอมี ที่สำคัญก็คือ คนแม่ฮ่องสอนต้องรู้สึกพอเพียงรู้จักประหยัด มีความสุข เพราะอยู่กับครอบครัว น้ำท่าก็มีตามธรรมชาติ พื้นที่เราก็มี ต้องตั้งสติ การที่จะแก้ความจนได้ต้องทำตัวเองไม่เป็นคนรวย ที่สำคัญอย่าอะไรไป หาอะไรได้ ต้องมีการทำบัญชี เราได้ไปที่บาทได้มาที่บาท แรงงานในครอบครัวต้องใช้ให้เกิดประโยชน์ ไม่ใช่เกียจคร้าน ให้ลูกหลานที่อยู่ว่างไปหางานเสริมอาชีพช่วยครอบครัว สิ่ง

	อบายมุขอย่าเข้าไปเกี่ยว ไม่มีใครเล่นการพนันแล้วรวยเป็นเศรษฐี เราคิดว่าเราทำด้วยหยาดเหงื่อ ด้วยตัวเราเอง ฝึกลูกให้มีความมานะ ซื่อสัตย์สุจริต คนดีทำความดีได้ดีตอบแทน ทุกคนต้องยอมรับว่าเราจะสร้างตัวเองให้ได้ต้องมีความขยัน ต้องมีความอดทนต้องมีความเพียร ต้องมีความพยายาม เหนื่อยยากอยากจะทำในสิ่งที่อยากจะทำในคราวสุดท้าย อย่างไรก็ตามจิตใจก็ยังคิดถึงแม่ฮ่องสอนอยู่ตลอด สิ่งที่เราทำงานมานั้นต้องขอขอบคุณพี่น้องทุกคน มีแต่คนทำความดีเป็นผู้ที่พออยู่พอกินพอเพียง ลูกหลานก็ไม่ไปข้องเกี่ยวกับสิ่งเลวร้าย ก็จะทำให้ชีวิตของเราเจริญรุ่งเรือง
คุณสุริยัน เชนรักษา	นี่คือความรู้ของท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ท่านก็จะไปอยู่หนองคาย แต่ยังคงคิดถึงแม่ฮ่องสอนและประสบการณ์ของท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ก็คงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและช่วงนี้จังหวัดแม่ฮ่องสอนของเราก็มีการขยายโอกาสทางการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งท่านไม่ต้องไปเรียนต่อให้เสียค่าใช้จ่าย จบที่นี่ก็จะได้ช่วยพัฒนาจังหวัดแม่ฮ่องสอน สุดท้ายอยากจะให้ท่านผู้ว่าช่วยฝากถึงน้องๆชาวจังหวัดแม่ฮ่องสอนที่จะเป็นอนาคตในวันข้างหน้า
ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน	ครับผมก็อยากจะฝากพี่น้องชาวจังหวัดแม่ฮ่องสอนว่า ชีวิตของคนเราทุกคนที่เกิดมาต้องมีการต่อสู้ ไม่มีทางที่เราจะเลือกเกิดได้และไม่มีสิทธิ์ที่จะเลือกเกิดได้มาในฐานะครอบครัวที่ร่ำรวยหรือยากจน เป็นไปตามวิถีอย่าได้เกิดพ่อแม่ในครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย สิ่งต่างๆที่ทำให้เรายกฐานะของตัวเองได้เป็นเรื่องของการศึกษาเล่าเรียน อยากเป็นชาวบ้านที่อยู่ห่างไกลสามารถเรียนจบปริญญาโท ปริญญาเอก สามารถเป็นผู้บริหารประเทศหรือเจ้าของกิจการหรือผู้ว่า ผู้พิพากษา เมื่อเราศึกษาถึงแม้ว่าเราเป็นลูกชาวนา เราก็มีอาชีพติดตัวจากการที่ต้องเลี้ยงวัว ควาย ก็มาเป็นนายคน โดยการเปลี่ยนชีวิตโดยการเรียนหนังสือ ขอให้พี่น้องทุกคนตั้งใจตั้งใจเล่าเรียน อย่าไปสร้างปัญหากับครูบาอาจารย์ ทำหน้าที่ให้ดีที่สุด มีเวลาว่างชวนช่วยทำงาน ในสิ่งเหล่านี้เราต้องรู้จักบุญคุณบิดามารดา บุคคลใดกตัญญูบุคคลนั้นจะเจริญ อย่าทำสิ่งใดๆที่ทำให้พ่อแม่หนักอกหนักใจและเสียเงินเสียใจ หรือติดคุกติดตาราง สิ่งเหล่านี้จะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ถึงแม้จะมีบ้านหลังใหญ่แต่สิ่งที่กตัญญูมีแต่ความไม่สบายใจ แต่อยู่ในบ้านหลังเล็กอยู่ด้วยความสงบสุขก็อยู่ด้วยกันอย่างมี

คุณสุริยัน เชนรักษา	ความสุข ขอขอบคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน ท่านสุพจน์ เลาวัฒนัยศิริ หวังว่าคงจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน แล้วนำไปใช้ประโยชน์ เราอยู่อย่างพอเพียง แล้วเราจะไม่เดือดร้อน และอยู่อย่างมีความสุข สำหรับวันนี้ สวัสดีครับ
---------------------	---

การสำรวจครัวเรือนรายบุคคล

และ

ระบบประมวลผลข้อมูลครัวเรือน
เพื่อแก้ปัญหาความยากจน
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

การสร้างศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ
ณ บ้านทุ่งสารภี อำเภอแม่ลาน้อย

Im.....

หมายเหตุ สถานภาพ ให้กรอกคำว่า "เจ้าของบ้าน" "ผู้อาศัย"

สมาชิกในครัวเรือน

1		2		3	
เลข 13 หลัก	อาชีพ	เลข 13 หลัก	อาชีพ	เลข 13 หลัก	อาชีพ
☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	☐ เกษตรกรรม ☐ รับจ้าง ☐ ค้าขาย ☐ รับราชการ ☐ รัฐวิสาหกิจ ☐ มีบัตรประจำตัวประชาชน ☐ มีบัตรอื่น ๆ ☐ ไม่มีบัตรใด ๆ ทั้งสิ้น	☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	☐ เกษตรกรรม ☐ รับจ้าง ☐ ค้าขาย ☐ รับราชการ ☐ รัฐวิสาหกิจ ☐ มีบัตรประจำตัวประชาชน ☐ มีบัตรอื่น ๆ ☐ ไม่มีบัตรใด ๆ ทั้งสิ้น	☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	☐ เกษตรกรรม ☐ รับจ้าง ☐ ค้าขาย ☐ รับราชการ ☐ รัฐวิสาหกิจ ☐ มีบัตรประจำตัวประชาชน ☐ มีบัตรอื่น ๆ ☐ ไม่มีบัตรใด ๆ ทั้งสิ้น
เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	อายุ	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	อายุ	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	อายุ
ชื่อ	นามสกุล	ชื่อ	นามสกุล	ชื่อ	นามสกุล
วันเดือนปีเกิด	วันเดือนปีเกิด	วันเดือนปีเกิด	วันเดือนปีเกิด	วันเดือนปีเกิด	วันเดือนปีเกิด
อาอยู่	อาอยู่	อาอยู่	อาอยู่	อาอยู่	อาอยู่
ชนเผ่า	ชนเผ่า	ชนเผ่า	ชนเผ่า	ชนเผ่า	ชนเผ่า
อ่านหนังสือ ☐ ได้ ภาษา ☐ ไม่	อ่านหนังสือ ☐ ได้ ภาษา ☐ ไม่	อ่านหนังสือ ☐ ได้ ภาษา ☐ ไม่	อ่านหนังสือ ☐ ได้ ภาษา ☐ ไม่	อ่านหนังสือ ☐ ได้ ภาษา ☐ ไม่	อ่านหนังสือ ☐ ได้ ภาษา ☐ ไม่
ความพิการ ☐ พิจารณา	ความพิการ ☐ พิจารณา	ความพิการ ☐ พิจารณา	ความพิการ ☐ พิจารณา	ความพิการ ☐ พิจารณา	ความพิการ ☐ พิจารณา
รายได้สุทธิ	รายได้สุทธิ	รายได้สุทธิ	รายได้สุทธิ	รายได้สุทธิ	รายได้สุทธิ
☐ ด้านเกษตร	☐ ด้านเกษตร	☐ ด้านเกษตร	☐ ด้านเกษตร	☐ ด้านเกษตร	☐ ด้านเกษตร
☐ ค้าขาย	☐ ค้าขาย	☐ ค้าขาย	☐ ค้าขาย	☐ ค้าขาย	☐ ค้าขาย
☐ ค้าส่ง/คอบแทนเงินประจำ	☐ ค้าส่ง/คอบแทนเงินประจำ	☐ ค้าส่ง/คอบแทนเงินประจำ	☐ ค้าส่ง/คอบแทนเงินประจำ	☐ ค้าส่ง/คอบแทนเงินประจำ	☐ ค้าส่ง/คอบแทนเงินประจำ
รายได้	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้	รายได้
ทรัพย์สิน ☐ ไม่มี	ทรัพย์สิน ☐ ไม่มี	ทรัพย์สิน ☐ ไม่มี	ทรัพย์สิน ☐ ไม่มี	ทรัพย์สิน ☐ ไม่มี	ทรัพย์สิน ☐ ไม่มี
หนี้สินรวม	หนี้สินรวม	หนี้สินรวม	หนี้สินรวม	หนี้สินรวม	หนี้สินรวม
ในระบบ	ในระบบ	ในระบบ	ในระบบ	ในระบบ	ในระบบ
นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ	นอกระบบ

http://202.69.141.1/pa49/backoffice/ - Microsoft Internet Explorer

File Edit View Favorites Tools Help

Back Forward Stop Search Favorites

Address http://202.69.141.1/pa49/backoffice/ Go

ระบบประมวลผลข้อมูลครัวเรือน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

:: กรุณากรอกชื่อเข้าระบบและรหัสผ่าน ::

ชื่อ :

รหัสผ่าน :

วันที่ 03 เดือน เมษายน พ.ศ. 2549

เมนูส่วนรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด

Maehongson - Microsoft Internet Explorer

File Edit View Favorites Tools Help

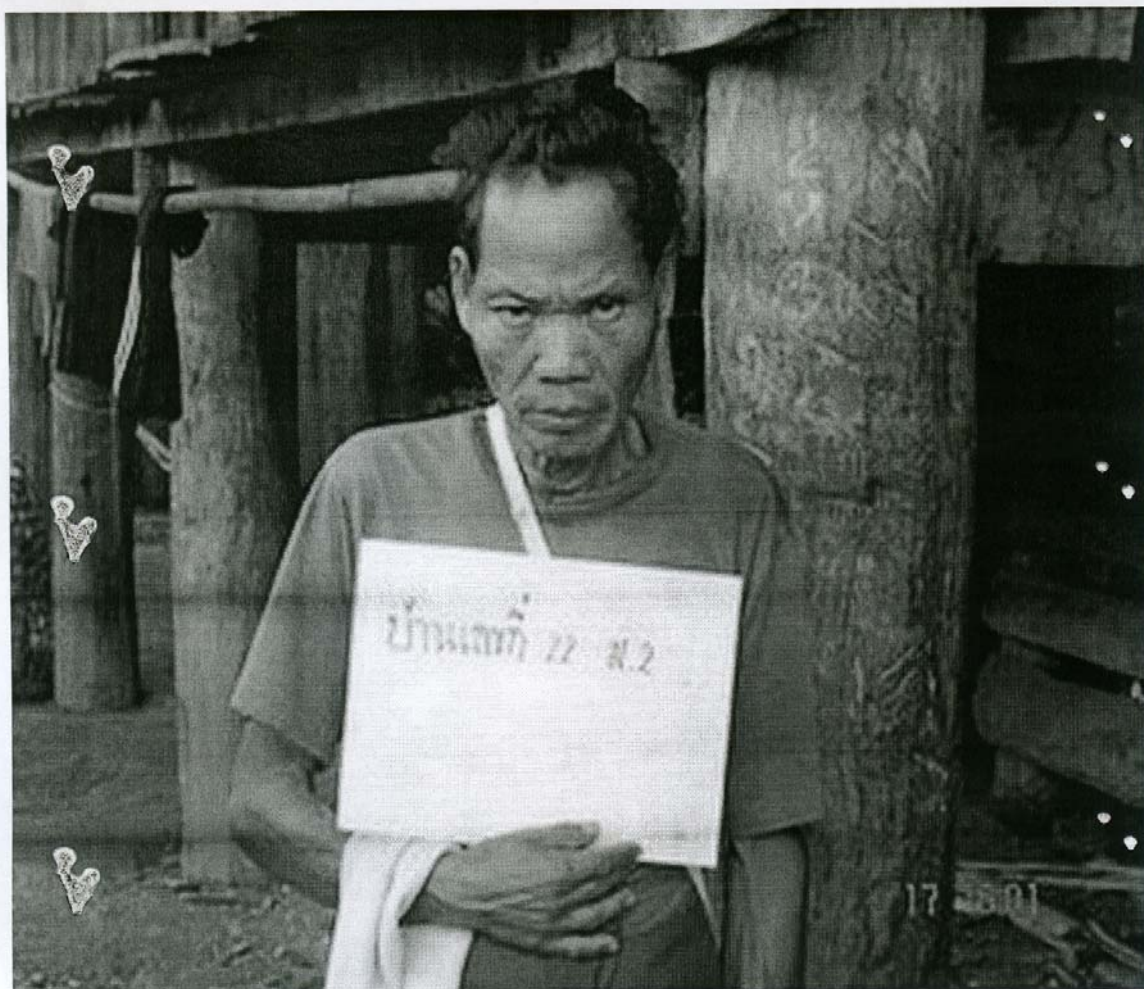
Back Forward Stop Search Favorites

Address http://202.69.141.1/pa49/power/phuva_report.php?stat_id=9

รายงานผู้ว่าราชการ รว.

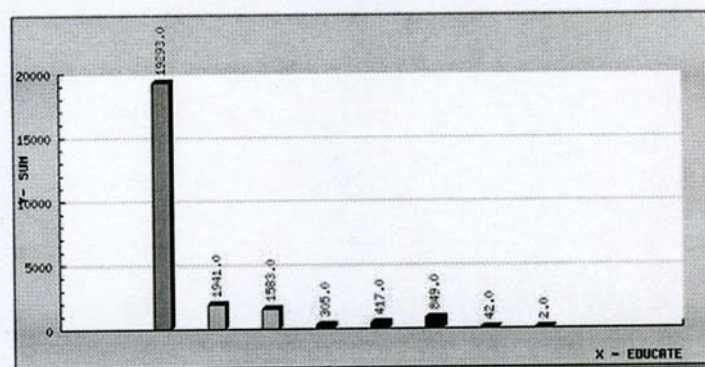
- [-] เมเยอร์พื้นที่ส่วน
 - [-] แสดงรายงาน
 - [x] รายงานครัวเรือนทั้งหมด
 - [x] รายงานครอบครัวทั้งหมดในร
 - [x] ครัวเรือนที่ไม่ใช่บ้านเช่า
 - [x] ครัวเรือนที่ไม่ใช่ไฟฟ้า
 - [x] ส่วนที่ไม่ใช่ของ
 - [x] ส่วนที่ไม่ใช่ของ
 - [-] แสดงกราฟ
 - [x] แผนภาพวงรี
 - [x] แผนภาพระดับการศึกษา
 - [x] แผนภาพวงรี

ส่วนของผู้ว่าราชการจังหวัด

- รายงานผู้รับทราบ รว.
- แบบรับทราบ
 - แสดงรายงาน
 - รายงานครัวเรือนทั้งหมด
 - รายงานครัวเรือนที่มีคนอยู่ใน
 - ครัวเรือนที่ไม่ใช่ครัวเรือน
 - ครัวเรือนที่ไม่ใช่ครัวเรือน
 - ครัวเรือนที่ไม่ใช่ครัวเรือน
 - ครัวเรือนที่ไม่ใช่ครัวเรือน
 - แสดงกราฟ
 - แบบกราฟวงกลม
 - แบบกราฟแท่ง
 - แสดงรายการ

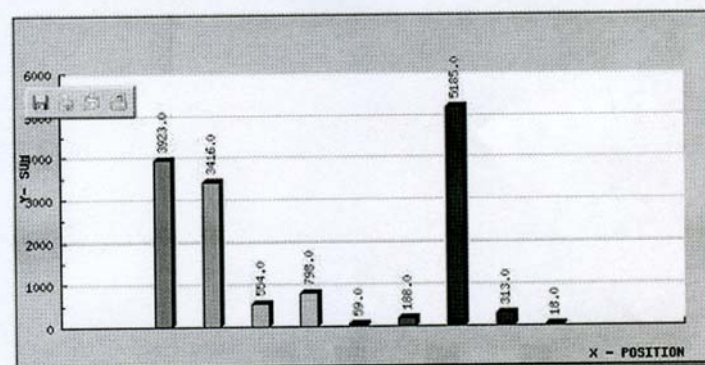
แสดงข้อมูลประชากรจังหวัดแม่ฮ่องสอนแยกตามระดับการศึกษา

ต่ำกว่ามัธยมต้น มัธยมต้น มัธยมปลาย ปวช. อนุปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

- รายงานผู้รับทราบ รว.
- แบบรับทราบ
 - แสดงรายงาน
 - รายงานครัวเรือนทั้งหมด
 - รายงานครัวเรือนที่มีคนอยู่ใน
 - ครัวเรือนที่ไม่ใช่ครัวเรือน
 - ครัวเรือนที่ไม่ใช่ครัวเรือน
 - ครัวเรือนที่ไม่ใช่ครัวเรือน
 - ครัวเรือนที่ไม่ใช่ครัวเรือน
 - แสดงกราฟ
 - แบบกราฟวงกลม
 - แบบกราฟแท่ง
 - แสดงรายการ

กราฟแสดงจำนวนประชากรจังหวัดแม่ฮ่องสอนแยกตามอาชีพ

ว่างงาน
เกษตรกร
รับจ้าง
ค้าขาย
รับราชการ
รัฐวิสาหกิจ
ธุรกิจส่วนตัว
นักเรียน/นักศึกษา
แม่บ้าน